

STUDENTS

IZNĀK 2 REIZES
MĒNESĪ

AKADEMISKĀS DZĪVES LAIKRAKSTS

NUMURS MAKSĀ
10 SANT.

K. Branta un K. Upešlejas nodibināts 1922. gadā.

Redakcija un kantoris
Rīgā, Valdemāra ielā Nr. 69, dzīv. 8. Tālr. 9-4-6-6. Runas stundas: svētdienās no
11—12, pirmdienās no 18—19.

Pasta adrese: Rīgā, Pasta kaste Nr. 70. Pasta tek. rēķ.: 424. Gada abonem.: Ls 2.—
Sludinājumu maksa: priekšpusē 90 sant., tekstā 60 sant., sludin. daļā 20 sant., par
petitīndiņu + 5% sludinājumu nodoklis.

№ 189.

Otrdien, 27. septembrī 1932.

XI. ak. g.

Godalgotā »Mētra« — — Studentu zobu krēms!

Prof. K. Kundziņš.

Gada svētkos.

Gada svētkos atceramies pirmās tapšanas gaitas, priecājamies par sasniegumiem, bet arī pārbaudam pašus sevi, jautādami, vai esam bijuši sava uzdevuma cienīgi, vai vēstures uzlikto lielo pienākumu esam pareizi veikuši.

Ka mūsu Universitātes samērā isais mūžs nav palicis gluži bez sasniegumiem, to arī šogad no jauna ar prieku varam konstatēt. Daudz grūtāk atbildēt uz jautājumu, cik lielā mērā Universitāte, akadēmiskā saime, kas sasniegusi tik imponantus skaitliskus apmērus, arī pēc būtības izpildījusi savu augsto misiju mūsu valsts dzīvē un tautas audzināšanā. 13 gadi ir iss posms, bet pietiekoši garš, lai vērotu vispārīgo līniju, kādā noritējusi attīstība. Vispārējo ainu mūsu dzīves attīstībā raksturo divu diverģējošu līniju jeb tendenču krustojšanās: no vienas puses — mūsu jaunās valsts dabiskais ceļš uz augšu, no otras — vispār nomanāmā depresija, dzīves enerģijas un iekšējā spara mazināšanās, kas izteicās zināmos atplūdus: no ideālisma uz prakticismu, no darba prieka uz pagurumu, no kādreizējās vienības apziņas uz sīku sadrumstalotību un savstarpēju apkarošanos. Šī laikā gara negatīvās pēdas kļūst manāmas arī akadēmiskās saimes dzīvē. Kur gan tik bieži kā pie mums latviešiem iegūtā siltā vieta kļūst par gala mērķi un katra jaunības ideālisma sivāko ienaidnieci? Un kas cits ir šo silto vietu gādātājs, ja ne politiskās partijas un klieks? Šos nevēlamos, bet mūsu valsts dzīvē plaši izplatīto parādību diemžēl sākusī atspoguļot arī mūsu studentu dzīve. Gandrīz par aksiomu kļuvusi parliecība, ka nevis godīgums un darba prasme, bet «kas cits» nodrošina darbu un karjeru. Tas ir bīstami. Roku rokā ar to taisni labākā jaunatnes daļā iestājas sarūgtinājums, vilšanās cerībās, ko vēl pašas grūtīte materiālie apstākļi. Arī akadēmiskās jaunatnes starpā bijuši gadījumi, kad samērā niecīgi šķēršļi vai neveiksmes bijušas par iemeslu, pārvilkot švītru visam veiktam darbam, kapitulēt dzīves grūtību priekšā. It kā agrāko paaudžu latvju dēļiem un meitām nebūtu bijušas jāpārvār vēl daudz lielākas grūtības!

Tāpēc gada svētkos, apzinoties Universitātes lielo misiju mūsu tautas dzīvē, novēlēsim akadēmiskās saimes locekļiem, atcerēties tos lielos ideālo vērtību kapitālus, kas mums uzticēti. Vai morālais spēks un citi spēcīgie un skaistie tikumi, ar kuriem mūsu tēvi ir bijuši bagāti, patiesi mazināsies, kāpjot augstāk kultūras kalnā? Ir nepieciešami vajadzīgi, ka laiku pa laikam atkal jauni intelektuāli un morālie impulsi izaug tiklab mācības spēku, ka studējošās jaunatnes vidū. Kā katram mācības spēkam arī vairākkārt lasīti kursī aizvien no jauna jāpārstrādā un jāpapildina ar jaunām atziņām, ja viņš negrib palikt laikam iepakaļ, tāpat studentu starpā jādzimst aizvien jauniem ierosinājumiem gan zinātniskās pašdarbības, gan naci-

Pēc desmit gadiem.

No redakcijas.

Pagātne aizgājusi no mūsu varas robežām. Un tagad, vai aizgājušie desmit gadi laikraksta darbā mums vairāk rūp, nekā tas, ko nākotne prasīs no visiem studentiem? Nākotne prasīs no visiem studentiem kultūralo latvieša pašapziņu.

Daudzi cilvēki un veseli nogrupējumi pazaudējuši savu līdzsvaru. Iegūdami brīvību un neierobežotu rīcību, viņi tikai to vien jūt savā iedomībā, ka nav viņiem vairs likuma, nav pienākuma, nav atbildības. Tādu cilvēku brīvības dienā neatkarīgā valstī sāk palikt par viņu iekšējā sabrukuma sākumu. Un šī sabrukuma beigu sākumā, ja kādā tautā viņas kulturālā pašapziņa iegulstas jeb pazūd aiz sveštautietišu pseidokultūras ievāzājumiem — tai uzliesmojot korporatīvā savtībā, — tad viņā vairs nav dzīvības, — ir tikai tukša, spīdoša čaunala, kas gan vēl kopā turas, bet ir bez kodola. Ja kur vajadzīgs, tad te — bez liktās dienas tautas likteņos — liela nepieciešamība iegūt labu prātu un stingru drosmi, lai spētu turpmāk aizpildīt irstošo svešnieciskās pseidokultūras grandiozo tukšumu. Nākotne prasīs to no visiem studentiem un studentiem ir tiesība to prasīt no saviem laikrakstiem. Ieejot jaunā gadu desmitā to mēs apsolam un tam tā jābūt!

Par zinātni, darbu, skaidrību, brīvību un tēvzemi!

No laikraksta dibinātājiem.

Divi cilvēki, divi spalvas kāti, desmit pseidonimi un divi simti latu, tas ir akadēmiskās dzīves laikraksta «Students» sākums.

Kādas pārvērtības un kādi sasniegumi iegravēti laika gaitā!

onālās vienības, gan sociālās izpalīdzības laukā, un laiku pa laikam jāpārrevidē vecie paņēmieni un metodes. Atcerēsimies veco patiesību, ka vienīgi karstus sviedrus lejot, godīgā darbā, novēršama bīstamu netikumu iesakņošanās un ka **tikai tekošs ūdens uzglabā savu skaidrību.** Tāpēc gada svētkos novēlēsim mūsu akadēmiskajai saimei, lai viņas krūtīs arī nākamos gados aizvien no jauna atdzimtu spēcīga darba griba vienota ar jaunības edeālismu un ētisku skaidrību!

Soli pa solim, pāri sajūsmai, atplūdiem un beidzot mierīgos akadēmiskos ūdeņos.

Ne laikmetīgās kaislības, ne ikdienas sīkā kņada nav apmiglojušas «Studenta» gaišo tēlu. Kā balts gulbis, viņš ir peldējis mierīgi un cēli pāri visiem sadukļotiem ūdeņiem.

Saviem naidniekiem «Students» ir atbildējis ar mieru un iecietību. Nelabvēļu mestie akmeņi vienmēr ir atsītušies pret nesatricināmo parliecības sienu.

Skats pāri nebūšanām, sadzīves tumšiem tēliem, ticība labākai nākotnei un veselīgais optimisms ir tie, kuri visu laiku ir turējuši «Studentu» cienīgā augstumā.

Mainijušies redaktori, mainijušies izdevēji, nemainijušies palikuši tie mērķi, kuriem kalpojis «Students». Viņa ceļš ir vienmēr bijis gaismas apstarots. Šo gaismu ir vērojuši daudzi un viņā darinājuši savus sasniegumus.

Dažiem pagātnes rēgu cildinātājiem viņš ir atvēris acis un apgaismojis klūdaino gājienu.

Daudziem mūsu sabiedrībā redzāmiem darbiniekiem «Students» ir bijis literāriskās darbības sākuma punkts.

«Students» ap sevi ir pulcinājis sabiedrību, kurai nopietna loma mūsu dzīvē. Ne skaļi vārdi un āreji bravūra, bet iekšējais garīgais

Ziņojums.

Jemot vērā, ka spiestuves ievērojami pazeminājušas drukas darbu maksu, redakcijai iespējams «Studenta» atsevišķa numura maksu pazemināt no 20 sant. līdz 10 sant. un gada abonementu maksu — no Ls 3.— līdz Ls 2.—.

Līdz ar to izsakam mūsu lasītājiem, līdzstrādniekiem un labvēļiem sirsnīgu pateicību, par dāvēto uzticību pirmajā gadu desmitā.

Redakcija.

siltums un darbi dzimtās zemes labā.

Šobrīd atskatoties uz «Studenta» desmit noietiem gadiem, man kā vienam no viņa pirmajiem redaktoriem ir dziļa cienība pret visiem tiem, kas nav ļāvuši izdzist akadēmiskajai ugunij «Studenta» slejās un arī pret tiem, kas klausījuši viņa saucieniem un pamudinājumiem.

Pateicība tiem mācības spēkiem, kuri visos laikos ir atbalstījuši «Studentu» un palīdzējuši vērot isto gaišumu un arī tiem, kas tik nenogurstoši viņā pauduši savu labāko domu.

Cerēsim, ka akadēmiskās dzīves laikraksts «Students» arī nākotnē būs gaismas simbols visam labam un cēlam.

«Studenta» dziesmai jābūt mūžīgai. Viņu dzirdot jāapstājās jaunam studentam un vecam filistrim. Kopējās jūtās sasniegsim domātos kalngalus.

K. Upešleja.

Laikraksts un viņa izdevēji.

Pēckara gados mēs sākām pārvērtēt sadzīves formas, pēdējos gados mēs pārvērtējam mūsu nacionālu kultūru un turākā laikā mums nāksies pārvērtēt izglītības problēmas.

Studentu dzīve vienmēr balstījusies uz šiem trim elementiem: sadzīves, kultūras un izglītības. Bija laikmeti, kad studenti centās tikai pēc izglītības, nievādāmi sadzīves formas un maz interesējamies par tautisko kultūru. Citkārt studenti ziedoja sevi pilnīgi tautai, un diezgan maz rūpējās par izglītību un jautro sadzīvi. Pēckara gados sadzīve bija vienīgais studentu uzmanības centrs. Studenti sadalījās turīgos, kas spēja dārgo un spožo, tāni pašā laikā patukšo un trafarētisko sadzīvi baudīt un mazturīgos, kas parasti tai pašā laikā bija radikāli savos politiskos uzskatos.

Laikraksts, kam veltu pašlaik šīs rindas, saka ar viņa pirmā gadu desmita jubileju, no sākta gala grībēja sintezēt mazturīgā studenta dziņu pēc sabiedriskās dzīves ar zināmām bažām par to, ka tik jaukā un spožā sadzīvē nesamaltu ideālismu un gribu pēc augstākās izglītības. «Students» jau pirmos gados mēģināja vilkt jaunu vagu sadzīves tirumā. Vairbūt dažbrīd pārāk asā kritiķā «Students» uzbruka pastāvošām sadzīves formām, un blakus tam krāja materiālus jaunām formām — salīdzināja un vērtēja. Rezultātā «Studenta» zvaigzņajā iz-

kristalizējās jauns studentu organizāciju tips — vienotnes.

Vienotnes, savā pastāvēšanas laikā, nekad nav iejaukušās citu organizāciju iekšējā dzīvē, nekad arī nav atklāti uzstājušās pret tām, bet mierīgā kritikas ceļā savas domas «Studentā» izpaužot un noteiktā kopdarbībā stājoties ar pārējām nacionālām stud. organizācijām, panāca to, ka sabiedrība vairs neļūsmo bez kritikas par bravurīgo salona lauvu, ka sabiedrība iemācījuses vērtēt viņa darbus un nedarbus. Bet ja mūsu t. s. «aristokrātija» vēl aklī tic savai zelta jaunatnei, tad tauta pēdējās vēlēšanās jau pateica savu vārdu par šīs zelta jaunatnes aizstāvjiem. To visu apzinās arī zelta jaunatne pati, un meklē jaunus ceļus uz tautu, kas gan par nožēlošanu izteicās parasti pārāk aristokrātiskā un tautai nesaprotamā veidā. Attīstot airēšanas sportu, nedrīkst cerēt, ka drīz visa Rīga, līdzīgi Londonai, sadalīsies divās jūsmotāju partijās. Bet šie mēģinājumi un vienkāršais salīdzinājums — 1922—1932 — liecina gaišu valodu par to, kā virziens, kurā ies mūsu sadzīves formu attīstība, būs tas pats, pa kurū iet jau vienotnes un citas nacionālās studentu organizācijas.

Vienotnes no sākta gala pasvītvoja savu tautiskumu un visu šo laiku prasīja konsekventu atteikšanos no vāciskās kultūras studentu dzīvē. Tikai pēdējie gadi vispārējā sabiedriskā un akadēmiskā dzīvē pelna

jaunas — tautiskas — atmo-
das laikmeta nosaukumu. Arī
šai ziņā latvju nacionālo studentu
organizāciju vienprātībā, izpau-
dies ar prasību pēc latviskas sejas
latviešu studentam. Šo trūkumu to-
mēr neviens neprata formulēt. Vie-
notnes šo ideju pārņēma jau drīz
pēc savas nodibināšanās un pulējās
sagrāt visus materiālus, sākot no
Latvju daiņām un beidzot ar Eiropas
garīgās kultūras nemītīgo ie-
tekmī, kas varētu noderēt šīs sejas
izveidošanai. Tās ilgas pēc nobrie-
dušas nacionālās kultūras, kura at-
spoguļojumu lasītājs atradis «Stu-
denta» pēdējos gada gājumos un vie-
notnes locekļi — savās sirmās grā-
matās, sasmiedza savu augstumu ti-
kai pateicoties tam, ka šīs ilgas au-
ga jaunas sadzīves sētā. Vienotnes
sev radīja latviskus mitekļus, un ta-
jos radās vēlētās visu studentu
garā. Pēdējo gadu un pēdējo mēne-
šu notikumi savilpoja visas tautas
prātus. Sen nebija redzēta tāda
vienprātība kā Māras baznīcas no-
balsošanas laikā. Klusi un lēni pur-
doši palika pāri mūsu t. s. aristokrā-
ti, kas redzēja, ka groži tiem izkri-
ta no rokām. Nespēdami pacelt sa-
vu ideālismu pāri «rūgti» sakrātiem
grašiem, «rūgti» iedresētai doktri-
nai un «rūgti» alus kausiem, tie
neprata iestāties līdzī visai tautai.
Tie paliks ārpus lielā sajūsmas ce-
ļa, viņu zilās asinis tiem nelaus me-
žonīgā blāvienā izteikt savu sa-
jūsmu un tie paturēs — vīstosās pu-
ķes skaistumu un «morituri», — cil-
vēku šarmu.

Šinīs divos virzienos vienotnes un
pārējās nacionālās stud. organizāci-
jas intuitīvi uztvēra savus līdzšinē-
jos uzdevumus, saslēgdamās ciešā
blokā studentu padomē, bet nākotnē
prasīs jaunas problēmas. Palikt uz
vietas un turpināt tikai līdzšinējo
nozīmētu zaudēt priekšpostēja vie-
tu. Katrā kustībā daži vēltis savus
spēkus veco balstu nostiprināšanai
un izveidošanai, bet citi vienmēr
meklēs jaunus ciņas laukus, kur
vērts šķēpus laust pret veco sape-
lējušo domu un izceļot sev jaunu
— savā jūsmā paliks jauni.

Vienotnes ir tās organizācijas,
kas ap sevi pulcē jauni — domā-
jošos, garīgi — revolucionāros un
individuāli — noskaņotos. Vie-
notnes negrib būt par puļa un caur-
mēra organizācijām, bet par brīvi
domājošo un nākotnē lūkojošo avan-
gardu. Nākotnē ieraugot problē-
mas, vienotnes mēģina tām piemē-

Dulce et decorum est pro Patria mori

Uz ežiņas galvu liku
Sargāt savu tēviņu

Par Latviju kritusie studenti

Emils Ausmanis
Jānis Brenšmidts
Aleksandrs Brože
Elzars Freidbergs
Alfons Graudiņš
Rudolfs Grinbergs
Nikolajs Grundmanis
Andrejs Kampars
Oļģerts Kiršentāls

Jānis Miglavs
Pēteris Mālis
Aleksandrs Ozols
Ansis Pelcs
Kārlis Ritters
Gustavs Skalde
Elza Žiglevice
Oskars Ozoliņš
Paulis Kaktiņš

rot sevi un sevi tām. Un man šķiet
ka vistuvākā nākotnē izglītī-
bas problēmas pārvērtīsies
par centrālām studentu dzīvē.

Nenoliedzāmi sen jau iestājusēs
intelligences pārprodukcija. Univer-
sitātes vadība to lid zšim nav at-
klāti atzinusi, mierinādama ar to, ka
darba lauka visiem vēl būs diezgan.
Pilnīgi tam piekrīdams atļaujos pa-
teikt, ka studenti nebūs piemēroti
tam darba laukam, kuram tos gata-
vo. Darba lauku iespējams visiem
atrast tikai tad, ja Universitātes ab-
solventu dzīves prasības tiktu stipri
samazinātas, bet mūsu «zelta jau-
natne» vēl netaisās pārorientēties,
jā to nespēj. Tā saprot vārdu «uz-
purēties» tikai tai nozīmē, ka ci-
tiem jāuzpurējas; un viņa arī ne-
prot radīt tādu ideālismu, ka studen-
ti gribētu uzpurēties tēvu zemes
labā ne tikai kaujas laukā, bet arī
ar savām samazinātām prasībām
pret tēvu zemi. Es nezinu, no ku-
riem laikiem cilvēkus, kurū vienī-
gais uzskats par tēvu zemi līdzinā-
jās uzskatam par slaucāmo govī,
mēdz saukt par nacionālistiem?

Vienotņu un visu nacionālo stud.
organizāciju uzdevums būs izaudzēt
jaunu paaudzi, kas mīlētu savu tēvu
zemi un prastu tai kalpot ar visu
savu sirdi. Vienotnes, komplektē-
damies no mazturīgiem studentiem,
vienmēr ciniņusās pret greznību per-
sonīgā dzīvē un tā jau sagatavoju-
šās jaunam dzīves prasību samazi-
nāšanas spredīkam.

Intelligences pārprodukcija vēl
pieaugs, līdz ar to vēl vairāk kritīs
vidējais studenta izglītības līmenis.
Ši kustība uz leju izbeigsies tad,

kad sabruks onkuļu un partiju protek-
cijas sistēma, jo tad iestāsies brīvā
konkurence pēc spējam un iegūtām
zināšanām. No jauna pirmā plāksnē
stāvēs izglītība; pirmais jautājums
nebūs vairs pēc cepures un krāsām,
bet gan pēc intelligences pakāpes.

Tamdēļ arī vienotnes pasvītro sa-
vā iekšējā sadzīvē izglītības mo-
mentu un prasa no saviem locekļiem
ne tikai eksameņu nolikšanu un grā-
du iegūšanu, bet galvenām kārtām
degšanu pēc zināšanām. Šinī degša-
nā mēs paliksim jauni, šinī degšanā
mēs ietversim mūsu centienus: «zi-
nātnes darbā būt skaidriem un do-
mās brīviem par godu un slavu tēvu
zemei».

Bruno Spilva.

Toreiz un tagad.

(Lapiņa no «Studenta» pirmo gadu
vēstures.)

«Studenta» pirmo numuru izlai-
dām abi kopā ar K. Upesleju 1922.
g. 25. septembrī. Sākumā domājām
par nelielu lapiņu, kur studenti va-
rētu vingrināties un kur būtu svarī-
gākās ziņas par augstskolu. Bet tad
nolemām, ka iespēsts laikraksts rei-
zi nedēļā neiznāks dārgāks. Studen-
tu jau tolaik bija daudz, lai nu gan
ne tik daudz, kā viņi ir tagad. To-
reiz, liekas, studenti vairāk intere-
sējās par dažādām gara un kultū-
ras problēmām. To liecina tā sa-
mērā dzīvā piedalīšanās, kāda bija
«Studentam» nāc. numuros.

Kad nu tā bijām nolēmuši, tad arī
tā izdarījām. «Students» iznāca
katru nedēļu. Mums abiem ar Upes-
leju bija jāziedo ļoti daudz laika un

puļu, lai nodomu piepildītu. Upesle-
ja kā tehniķis, stud. ing., vairāk
rūpējās par laikraksta tehnisko un
materiālo pusi. Ekspedīcijas darbā
viņam sevišķi palīdzīga bija dzīves
biedre — Anna Upeslejs kundze, kas
te, piemēru rakstot, godam mināma.
Sludinājumu vākšanā ļoti veikls bi-
ja Bebra kungs. Lasītājiem gan var
izlikties nesvarīgi, ka pieminu sludi-
nājumus. Bet tā lieta nebūt nebija
nesvarīga: mūsu vadītājs nedēļas
laikraksts taču nesauņēma nekādu
pabalstu ne no vienas puses, un tas
varēja iznākt tikai ar iepemto nau-
du par pārdotiem eksemplāriem un
sludinājumiem. Vienam otram tie
sludinājumi nav patikuši, bet ko lai
dara? Nav labuma bez ļaunuma.

Kādreiz daži izteica aizdomas, ka
mēs laikrakstu izdodot pelņas nolū-
kā. Lai nu katrs domā, ko grib, tas
jau ir atļauts, bet pelņas tur mums
nebija nekādas. To mēs arī nemaz
negribējām. Nevis pelņa mums bi-
ja, bet zaudējumi un nepatikšanas:
negulētas nakts, rakstus sastādot
un labojot, milzīgs laika tēriņš, zi-
ņas ievācot un iespēstos numurus
izdalot. Toreiz mēs gandrīz tikai
tris vien visus darbus veicām, bet
tagad tos veic vesela Vienkopa. Ne-
patikšanas dažreiz radās arī rakstu
satura dēļ, kad viens otrs jutās ap-
vainots. Bieži gan tas nenotika. Re-
dakcijas darbs galvenā kārtā bija
manās rokās. Veicu to, cik nu spē-
ju un pratu. Pāršķirstot tagad ve-
cos numurus, redzu, ka šo to tagad
būtu citādāk rakstījis, bet daudz vie-
tas tagad neuzrakstītu labāk kā to-
reiz.

«Students» arvienu ir atradis sa-
vu piekrišanu neviem studējošo, bet
arī mācības spēku starpā. Iespē-
stās slejās atrodam daudzu cienīja-
mu autoru rakstus, kas savu nozi-
mi nav zaudējuši pat tagad. Patie-
šām jāvēlās un jācenšās, lai arī nā-
kotnē valdītu tā pati labā sapraša-
nās un piekrišana. Tad šis laikraksts
savu nozīmi nezaudēs. Pagājušie
10 gadi skaidri liecina, ka neatka-
rīgs, bezpartējisks, iecietīgs studen-
tu laikraksts var pastāvēt un var
kalpot saviem mērķiem un uzdevu-
miem.

Ar prieku varu šē konstatēt, ka
Vienotņu vadībā pēdējos 7 gados
«Stud.» nav novērsies no savas uz-
skatas virziena līnijās. «Students»
nav šauras grupas vai biedrības
laikraksts. Te ir dota iespēja iz-
pausties katrai jaunai, nesaistītai do-

Viktors Eglītis.

Vācu buršisms.

*Visu ar to, kas ir
gājies ar šo vīstālam m
Cela jau rāmā vīstālam
vīstālam.
Viktors Eglītis*

Katrai tautai pēc viņas iedzīmtās
dabas un sensenājam ierašām izstrā-
dājās arī vēlākā kultūra. Dažados

paguruma laikmetos viņa var sa-
ņemt ierosinājumus arī no ārpuses,
no citām tautām, bet tiklīdz tā at-
modīsies uz garīgo pašdarbību, vi-
ņa ātri vien likvidē svešos aizņēmū-
mus, attīstīdamās pati pēc savas
dabas, sejas, ierašām. Ar to katra
tauta apliecina savu pilngadību un
vēl nebijušas jaunas vērtības. Pa-
tiesībā isti internacionālu vērtību un
nozīmi iegūst tikai isti savdabīgie,
nacionālie, jo kaut kā tāda šablo-
niski internacionāla, kas pelnītu ie-
vērību, kultūrā nemaz nava.

Kas attiecās uz to buršismu, ko
pieņēmušas latviešu un pa daļai arī
igauņu korporācijas, tad visā pasaule
tādu nekur nava, izņemot Vāci-
ju un Austriju, — zemes, kur vāci
lielā pārsvarā. Tamdēļ piem. fran-
čiem, angļiem vai pat slāviem tāds
mācošās jaunatnes tips, kāds vācu
korporelis, liekas notrulināti rupjš un
ērmīgs. Vienīgi vācu zemēs labi
jūtīsies arī mūsu korporelis, turpre-
tīm citās zemēs neviens mūsu kor-
porelis, par latvieti, pat gribēdams,
sevi neiestāstīs, bet mūžam būs
bez sejas, tikai slikta vācu burša
kopija.

Nav jau nemaz grūti atdalīt no
mūsu korporela tos elementus, kas
viņā iedīditi no vācu dabas un iera-
šu treneriem — Oldermaniem un
fāteriem. Vācu dabas pamatelemē-
menti jau no senājiem germāņiem
pazīstāmi — laupīšana un uzdzīvo-
šana. Germāņiem nav mīlestības
uz zemi un godīgu dzīvi, saskaņā ar
dabu un maigo cilvēka dvēseli. Šie
pus nomādi, pus laupītāji, vienalga,
vai Vācijā, vai augstāk uz Zieme-
ļiem, allaž mēģinājuši uzkundzēties

mīerīgajiem ražotājiem, lai tad dzi-
votu slinkumā, ēzdami, dzerdami,
dzīvodami ar nolaupītām sievietēm un
mirdami no sava kaimiņa vai apakš-
nieka atreibības. Tiem nav cieņas
ne pret garu, ne pret otru cilvēku,
un viņa darbu, nav godbijības arī
pret lielāku talantu, cēlāku, smalk-
jūtīgāku domātāju un vērtību radī-
tāju. Istā vērtība vāciem ir zemā-
kās kaislības, bagātība; istā gudrība
viltū un varā; istā politika — sav-
tīgajā realpolitikā. Tamdēļ jau sen
no visām tautām atzīts, ka pašiem
vāciem kultūras nav, jo viņiem nav
gara, ne cieņas pret garu, nav dzi-
lākas garīgas kultūras smalkjūtīgo
tradīciju. Trīs reizes savā vēsturē
vāci padevušies franču ierosināju-
miem un tad uz īsu laiku pacēlušies
kultūrtautu saimē, bet drīzi vien tie
atkal iekrit seno kaislību miegā un
reālpolitikas sausajā, provinciālajā
stingrumā. Minētie laimīgie laikmeti
bijuši ... 12. un 18. g. s., kā to jau
paši vācu vēsturnieki neskaitāmas
reizes aprādījuši. Pašreiz viņi at-
kal iegājuši visrupjākā kautiņu un
pievesto baudījumu laikmetā.

Mēs, latvieši, esam sajutuši tikai
pēdējo vācu kultūras uzplaukumu,
kad radās Gētes un Šillera
darbi, spilgti izskanēdami un pama-
zām nogrindāmi romantiķu murgos.
Gētes gēnialajā «Faustā» germāņu
istā daba izcelta Mefistofeli,
kas nīgojās par visu, kas vien ga-
rīgs un cēls, tāpat kā vēlāk vācu
Le Markss, kam ciešs sakars ar
«Fausta» Mefistofeli. Viņš reko-
mandē tikai taustāmos masas baudi-
jumus, kurū dēļ tad arī Fausta, ap-
nīcis garīgos meklējumus, paraksta

velnam savu dvēseli. Ar to visā
«Fausta» dzejā rodas dziļa, neizli-
dzināma plaša starp garu un miesu,
pie kam Fausta svinīgā, apgarotā
valoda par dabu, dievību un ideāliem
allaž tiek izpūrgāta no zemā realpo-
litikas velna Mefistofela. Pasaulē
ienāk skepse, tas baironisms, kas
atbalsojās arī pie Alfrēda de Mūse,
kurš Geti nolād, un pat Puškina
Opeginā. Kad mēs lasām, Fausta
mēteli ietērtā, Mefistofela gatavo-
šanas iznīcināt, kā Faustu, tā viņa
skolnieku: «To gribu dzīves burzmā
izvazāt, un stiept caur seklo ikdie-
nību» ... «Un ja ar nebūtu viņš vel-
nam nodevies, Viņš beidzot tomēr
bojā ietu» ... tad liekas, ka redzam
korporāciju Oldermani saņemam
fuksi, Pacitēsim viņa pamācības
tālāk, kurū nolūks novērst skolnieku
kā no visām zinātnēm, tā reliģijas,
mākslām un visa, kas cēls: «Par
vēlti būtu zinātnes jums apkārt
plēst, Cik tālu katra prāts iet, tik-
tāl mācīšanās; Kas acumirkli no-
tvert manās, Tik tas par isto viru
jāatzīst.» «No auguma jūs brangi iz-
skatāties, Un drošsirdības ar jums
gana tiks, Ja tikai paši sevīm uzticā-
ties, I citi uz jums uzticību liks.»
Pirms mācāties, kā sievietes ir ape-
jamas, Jau apsveicot uz visiem nie-
kiem uzmanāt, Vispirms lai doktor-
titūds viņas apmulsina, Jums jāprot
pušu miļi spaidīt, Tad ugunīgus
skatus raidīt Un roku aplikt tai ap-
gūzu» ... Vai tā nav isti vāciskā
attiecība pret zinātni, dzīvi, sievie-
tēm? Un vai tā nav tā pati viltus
un varas kārā laupītāja - nomāda
reālpolitiskā sišanās dzīvē uz priek-
šu, ko māca visās korporācijās un

mai. Un tā ir labākā nākotnes pastāvēšanas garantija.

Pārdomājot pagājušos laikus, rodas kāds salīdzinājums starp to augstskolas dzīvi, kas rīteja toreiz uz to, kas rit tagad. Toreiz universitāte bija jauna, neilgi kā noorganizēta. Studenti tad bija gados vecāki, bet mācības iekārta — jauna. Tagad turpretim universitātes mācības iekārta jau zināmā mērā iegājusi savās sistēmātiskās sliedēs, bet studenti samērā jauni, nepiedzīvojuši. Liekas, ka viss augstskolā tagad ieguvījis savu noteiktu stabili stāvokli, viss rit savā kārtībā. Sa-

vā ziņā romantikas laiki, ja tā var teikt, nu ir pagājuši; sistēma, noteiktība, darbs nu ir sajūsmas vietā.

Tāds pats virziens, kā liekas, nomanāms visā mūsu latviešu sabiedrības dzīvē.

Izlietoju gadījumu, lai pateiktos visiem agrākiem līdzstrādniekiem par aktīvu kopdarbību «Studentā». Bez šīs simpātiskās kopdarbības mūsu nelielais pasākums nebūtu izturējies laika bargo kritiku.

Novēlu vislabākās sekmes «Studentam» turpmākos gados!

K. Brants.

Veru Viksniņu-Ozoliņu pieminot.

Šā gada vasarā, 30. jūnijā, no vienotnes «Latviete» saimes šķīrās uz mūžu draugs Vera Viksniņa-Ozoliņa. Viņu izvadīt uz pēdējo dusu Līgatnes kapos, bez vienotnes «Latvietes» locekļiem bija ieradusies Vienotņu Vienkopas pārstāvji, pārstāvji no darba vietas kara ministrijā un daudzi draugi.

Vēra Viksniņa - Ozoliņa dzimusi 1906. g. aprīlī Līgatnē. Šai kalnainā un skaistā Latvijas stūrītī pie Gaujas un Līgatnes upēm pavadījusi visu savu bērnību. Nobeidzot pamatskolu un neraugoties uz visām materiālajām grūtībām, kas sākušās ar kara laiku, viņa 1920. gada pavasarī noliek iestāšanās eksāmenu III. Rīgas pilsētas vidusskolā, kurā pēc reālskolas tipa to ar labām sekmēm beidz 1924. g. Pēc vidusskolas beigšanas Vēra Viksniņa - Ozoliņa iestājas franču valodas institūtā, bet tas viņu neapmierina un 1926. g. rudenī viņa jau iestājas universitātē — filoloģ.-filosof. fakultātē romāņu nodaļā. Ar savu priekšmeta izvēli viņa bija ļoti apmierināta un studijām nodevās ar lielu enerģiju.

1928. g. oktobrī Vēra Viksniņa-Ozoliņa iestājas vienotnē «Latviete», kur to 1929. g. oktobrī izveda par pilntiesīgu draugu. Ne tik vien studijām, bet arī sabiedriskam darbam «Latvietes» mūžībā aizgājušais draugs pieķēras ar visu sirdi. Iekšēja dvēseles smalkuma, trausla viegluma un tomēr drošu domu apgarots bija katrs viņas solis. Dzīļa ticība vienotnes centieniem: zinātnei, darbam, skaidrībai, brīvībai un tēvzemei, bija tas spēks, kas neatlaidīgi aicināja domāt par savu personību, par ētisko skaidrību savos uzskatos un par skaidrību līdzcilvēku attiecībās. Ar visu savu jaunības spar un ideālismu viņa nodevās darbam, bet tad jauna slimība — plaušu tuberkuloze sagrauja jauno organismu un nelāva nobeigt universitātes darbus. Arī no vienotnes draugu vidus slimība Vēru Viksniņu-Ozoliņu izrāva tajā laikā, kad

viņa bija vienotnes vadošā persona — vienotnes vecāka.

Tāču tāds laikam ir dzīves likums, mūžības gaitu nezināmais noslēgums.

kurā ceļi cilvēku prātam nav izdibināmi. Bet kā tas arī nebūtu, katrs cilvēks tomēr atstāj aiz sevis kādu mantojumu. Šis mantojums ir — gars, ideja, principi, kas ieaug, iemiesojas tajā apkārtnē, kurā cilvēks dzīvojis, kur strādājis. Šis mantojums līdz ar dzīlo sirsniņu, kādu jūtis katrs, kam bijis jāstāpās ar Vēru Viksniņu-Ozoliņu, būs kā tāls un skaidrs ceļa rādītājs tiem, kas viņai bija tuvi.

Sākot jaunu akadēmiskā darba gadu un pieminot savu mūžībā aizgājušo draugu, vienotnes «Latvietes» saime dzīlā godbijībā atcerējās viņas pašas kādreiz teiktos vārdus: «Kaut mums visām, strādājot kopēju darbu, nekad nepietrūktu spēka sekmēt mūsu centienus.» Stud. hist. A. Ēvelīte.

J. Davis.

Studentu uzdevums pretalkohola cīņā.

Ja ir pareizi, ka labāk nesaslīmt un neārstēties, nekā saslimt un ārstēties, tad ir labāk aizsargāt jau no paaudzi no dzeršanas, nekā priekšu pieradināt to šim netikumam un vēlāk no tā atradināt. Loti bieži pat pirmā alus, vina vai šnābja glāzīte vainīga pie tam, ka pēcāk cilvēks top par dzērāju. Tāpēc arī šini ziņā, nekad nav jāaizmirst tautas izteikā dzīves gudrība: «Pasniedz velnam pirkstu — viņš pagrem visu roku». Kā piedzīvojumi rāda, tad pat ļoti «mēreniem» dzērājiem visai grūti atteikties no alkoholisku dzērienu lietošanas. Bet jo ilgāku laiku cilvēks lieto reibinātājus dzērienus un jo biežāk saindējies ar tiem, jo lielāks prasījums rodas viņa miesā pēc alkohola un jo vairāk novājinās viņa gribas spēja. Aiz šā iemesla tikai ļoti retos gadījumos pieaugušiem izdodas atgriezties no dzeršanas. Lai dzeršanas ziņā ar mūsu bērniem neatkārtotos tas pats, kas noticis ar dažu labu no vecākiem, tad tie jāpadara par pārliecinātiem atturībniekiem jau tai laikmetā, kad tie vēl nav padevušies dzeršanas netikumam, un tā tad vēl par tādiem ir padarāmi. Ja turpretim atliksim atturības mācību līdz tam laikam, kad tie būs pieauguši, tad jau lielumlielai daļai būs par vēlu. Lūk, kāpēc īstais atturības darba lauks ir skola: zemākā, vidējā un augstākā. Ja atturības lietai iegūsim jaunatni, tad drošām acīm varēsīm skatīties nākotnē, jo atturīgā jaunatne būs nākamā atturīgā tauta. Tāpēc, kas grib saviem bērniem un savai tautai labu nākotni, tie lai audzina bērnus par atturībniekiem.

Protams, ka skolās atturības mācību drīkst pasniegt tikai skolotāji — atturībnieki. Ievērojot to, ka šim brīžam starp skolotājiem atturībnieki sastopami ļoti reti, valstij jārūpējas par skolotāju — atturībnieku sagatavošanu. Bet savukārt šo darbu atkal var uzticēt tikai skolotājiem resp. profesoriem — atturībniekiem. Acimredzams, ka mēs nespējam apkarot dzeršanu no

apakšas uz augšu, bet tā apkarojama no augšas uz apakšu, iesākot no augstskolas, kurā sagatavo skolotājus, profesorus, mācītājus, ārstus, tiesnešus un citus tautu audzinātājus un vadītājus personas. Tāpēc vispirms jānosusina augstskola, kurai jāpagādā tauta ar atturības apustuļiem un jākal ieroči alkohola izdzīšanai no tautas dzīves. Augstskolas saimes locekļi ir augstākie zinātnes paudēji tautā un viņiem ir vislielākā autoritāte runāt tautai zinātnes vārdi. Viņu vārdiem un dzīves paraugam jāseko visiem izglītotiem un neizglītotiem ļaudīm. Augstskola sagatavo nākamās zinātņu vīrus, tautas vadoņus un sabiedriskus darbiniekus. Augstskolas mācības spēku vārdi un darbi apgāro studentus kā nākotnes zemes sāli, gaismas nesējus un tautai istā ceļa rādītājus. Kāds gars valda profesoros, tāds valda studentos un tāds valdis nākamās profesoros, skolotājos, mācītājos, ārstos, tiesnešos, advokātos, ierēdņos, ministros.

Nav nevienas zinātnes, kurā teiktu, ka alkohola bauda ir derīga vai nekaitīga. To nav teicis arī nevienš nopietns zinātņu vīrs. Turpretim, visas zinātnes un visi slavenie zinātņu vīri vienā balsī teic, ka alkohola bauda ir kaitīga. Ja nu visas zinātnes un visi pasaules lielie gari to atzīst vienbalsīgi, tad visiem augstskolas saimes locekļiem jābūt vispilnīgākiem atturībniekiem un visdedzīgākiem alkohola apkarotājiem. Ja no paaudzes uz paaudzi studējošā jaunatne pilnīgi neatturēsies no dzeršanas, tad nekad tauta neatsvabināsies no alkohola jūga, jo tad vienmēr viņas zinātņu vīri, vadoņi un sabiedriskie darbinieki atradīsies alkoholu varā. Par nelaimi mūsu intelligencē iesakņojies ieskats, ka izglītotie cilvēki drīkst dzert, bet nedrīkst dzert tikai neizglītotie ļaudis.

Nemot vērā to lielo atbildību, kurai cilvēkam uzliek augstākā izglītība, jāatzīst, ka studentī ir jāaizsargā no dzeršanas parašu iegūšanas, un ka tie studenti, kas ir jau piesavinājušies tādu parašu, jāatradina no tās, jo viņu sliktais paraugs var sabojāt citu studentu labos tikumus. Augstskolas dzīvē ir jāatrod jauni ideāli, kuri, nedibinās uz vēl nepiedzīvojušā studentu smadzeņu un nervu alkohola mērcēšanas pamatiem. Ar pretalkoholu kustību augstskolā iestājas jauns laikmets. Tā uzdevums ir izraut ar visu sakni no studentu dzīves satrunējušo un novecejušo dzeršanas parašu. Tomēr studentiem jāatsvabinās no alkohola vērēdības ar viņu pašu spēkiem un ar zinātnes un tautas mīlestības kalpiem ieročiem.

Tā kā visās lietās tautai ir vajadzīgi dzīves paraugi, tad par tādiem tai noder galvenā kārtā izglītotie ļaudis. Tāpēc, kamēr izglītotie ļaudis nenostāsies atturībnieku pusē un nebūs tautai par atturības paraugu, cīņai pret alkoholu būs maz panākumu. No kā gan tauta lai ņem sev dzīves paraugu, ja ne no studētiem ļaudīm: profesoriem, skolotājiem, mācītājiem, ārstiem un citām viņu audzinātājām un vadītājām personām? Ja dzer tie ļaudis, ko tauta uzskata par zemes sāli, gaismas nesējiem un istā ceļa rādītājiem, tad tas nozīmē, ka visai tautai jāseko viņu dzeršanas paraugam un arī jādzer. Turpretim, ja izglītotie ļaudis nedzērs, tad, sekojot viņu atturības paraugam, daudzi nedzērs. Tāpēc atbilde par tautas dzeršanu un tās liktenīgām sekām lielā mērā krīt uz slāpājamiem intelligentiem, sevišķi uz tiem, kuriem ir augstskolas diploms kabatā. Tautai ir tiesība prasīt no izglītotiem ļaudīm sev labu dzīves paraugu, jo viņi ir izglītojušies par tautas grašiem uzturamās skolās. Ja skoloti cilvēki dod vienkāršai, neskolotai tautai sliktu dzīves paraugu, tad tas apzīmē, ka vi-

Pie naudas tiksiet,

piedaloties Sarkanā Krusta naudas loterijā ar dažiēm latiem. Iegādājiet lozes sev un piederīgiem.

kas no turienes sūcās kā sērs un ģiīts visā studētā pilsonībā, nokaujot smalkjūtību un garu? Vācu pilsonībā šāds studētā tips dabīgs, jo izaudzis no pašas tautas, no viņas sensenajām parašām, kas jau «Nibelungu dziesmā» tik krasi fiksētas, bet kāds visam tam sakars ar senlatvju cēlo, jūtīgo dabu, ar viņa zemi, sauli un laudis nīstošo sirdi, kas pēc darba izplūst smalkjūtīgās, daiļās dziesmās, bet kas atzīst arī visbīstamāko ienaidnieku un izdara neticamākos varonādarbus, kā spēlēdamies. Senais latvis vairs nav nomāds, bet zemkopis, nav laupītājs, bet ražotājs. Viņa dievredži un zīlnieki apbrinoti visā Eiropā, bet visvairā Spānijā un Grieķijā, kā raksta Brēmenes Adams par kuršiem. Latvis nekad nav varmāka un zems pret sievieti; pat gulēdams ar to, novēro tikai viņas augumu un tikumu, lai izraudzītos sev mūža draudzeni. Seklās ikdienības latvis pat nepazīst, jo kā daiņās lasām, viņš visām lietām prot pieiet no viņu apdievotās, dzejiskās puses. Ne kāda tājam Raudzepam neuzticība?

dualisma starp garu un miesu, ne kādas neizlīdzināmas plaisas, ne kādas skepses pat, bet vislielākā mērā sajūta un pašsavaldīgā apgarotība visās lietās. Lūk, latviskuma būtība.

Vai tad nu šī oldermanu un fāteru mēfistofiskā fukšu āzēšana un di-

dišana reālpolitikas rupjībās nava vismulķīgākā un riebigākā nacionālā gara trulināšana un nokaušana, līdz šis, svešā garā ieaudzinātais students, līdzīgi tautas nodevējam Andrievam Niedram, sāk cildināt visu vācisko un aizdomās ņemt visu latvisko? Savās 20 korporācijās mēs spēlējamies ar uguni, un vēl šobaltdien gatavojam ceļu kaut kādām nacionāl - sociālismam, vācu Hitlera garā. Šimbrīžam latvju korporācijās darbojās vēl daži labs brīvības cīņu izcīnītājs Lāčplēsis, kas arī vācu burša čaumalā uzglābā nacionālo kodolu, bet tie aizies filistros, un tad šai vācu čaumalā dabīgi no jauna ierādīsies arī vāciskais kodols, kā tas bija priekškāra gados, un inteligenci, trulu un reālpolitiskā sastingušu, atkal atraus no dzīvās tautas, nostādod tādā pat izolācijā, kādā palikušas Latviešu Biedrības aprindas visus pēdējos 30 gadus.

Līdz ar korporāciju nostāšanos vecajās pozīcijās, šis laikmets jau ir ievadīts. Zaimi pret radošiem zinātņu un mākslu ģēnijiem, neatkarīgā gara nicināšana un nesautīgo sapaotāju varas darbi atkal tiks izēnoti no katra fukša sirds, notrulinot tā jaunības jūtīgo dvēseli. Nožēlojami audzināt šos vāciskās reālpolitikas iemiesotājus brīvajā Latvijā, kuri, kad iesēstās ministrijās un departamentos, tad skauž un riebj katram, kas nepieder šai kārtai. Kor-

porāciju, oficiālais patriotisms jau sāk runāt diāmetrāli pretim latviskumam visās vietās. Es rakstu, un man liekas, pats Merķelis sašutumā un ar žultī grābj manu spalvu, lai izdeldētu no zemes šis vācu vērdzības atliekas.

Man bija miļš un gudrs skolnieks, vairāk gadus audzināts manā vadībā, kas beidzot ieprasījās arī manās mājās dzīvot, bet pēc tam, kad bija pāris gadus apdauzīts un notrulināts korporācijā, reiz pie galda man sacīja: «Es splauju uz jūsu domām par mākslu,» vēl tagad neatjēgdams, ka ar šo korporeļa rupjību viņš sevi izsplāva ne vien no manas mājas, bet arī no sirds uz visiem laikiem. Vācu buršisms ir katras cēlākās, garīgās kultūras nāveklis. Es nezīnu Latvijā neviena garīgu vērtību radītāju — mākslinieka, domātāja, vai pat krietna politiķa, kas būtu cēlies no korporācijās, jo patiešām pareizi saka Rainis, ka viss radošais nāk no smalkjūtības.

Ja gribi pilnīgs būt un sevi liels, Tad neprasi, lai dod par darbu algu, Par jūtām baudu un par sāpēm veldzi.

Tā jūt un māca latvietis, sapaotājs, fantasts un brīnumdarītājs!

ni atmaksā savai labdarei labu ar jaunu.

Daudz ļaužu ir tapuši par dzērājiem tikai tamdēļ, ka jaunībā nav pietiekoši zinājuši par alkohola kaitīgumu un ir sekojuši sabiedrībā cienijamu personu dzēršanas paraugam. Darīdami pakal saviem skolotājiem, mācītājiem, ārstiem un citiem izglītotiem laudim, viņi pamazām ir ieguvuši dzēršanas parāšus, un kuņas pēcāk vairs nespēj atradināties. Ar to izskaidrojās, kamdēļ pat augsti mācīti vīri, kuri ļoti labi zin alkohola nodarāmo postu, dzer gluži tāpat kā nemācīti laudis.

Lai gan bieži vienkārši laudis noliedz izglītotu ļaužu vadību, tomēr klusībā ar aizrautību seko viņu dzīves paraugam. Tāpēc visas tautas dzīves pārmaiņas iesākās no garīgā ziņā augstāk stāvošām aprindām un nemanot pāriet uz mazāk attīstītiem ļaužu masām. Tā tad izglītoti laudis ir apzinīgi vai neapzinīgi tautas audzinātāji. Tādi ir arī labā vai sliktā ziņā augstskolas profesori un studenti. Ja pat pielaižām, ka izglītotiem laudim ir tiesība bojāt savu miesu un garu ar iegūto dzēršanas parāšu, tad tomēr viņi nedrīkst ar sliktu dzīves paraugu bojāt savus izglītības ziņā zemāk stāvošus līdzilvēkus.

Pats par sevi saprotams, ka visiem atturības paudžiem pašiem savā dzīvē jābūt par priekšzīmīgiem atturības paraugiem un nav jāseko devīzei: «Klausat manus vārdus, bet nelūkojaties uz mani darbiem». Kas mīl atturību, tas arī dzīvē un darbos ir pilnīgs atturības un noder visiem citiem par atturības paraugu. Bet kas dod paraugu nedzert, tas ir labdaris tautai. Tāds tautas labdaris noteikti uzstājas pret dzēršanu un nepielaiž nekādos apstākļos starp dzēršanu un dzēršanu vēl kādu mērenību. Ar istas atturīgas dzīves paraugu pretalkohola cīnītāji pastrādā daudz lielāku darbu nekā ar savām runām un rakstiem. Tā kā ne ikkatrs spēj uzstāties ar runām, ar rakstiem, bet gan ikkatrs spēj uzstāties ar savas atturīgas dzīves paraugu, tad prasāms no it visiem, kas grib apkarot dzēršanu, vispirms apkarot to ar savas atturīgās dzīves paraugu. Kam daudz ir dots, no tiem daudz var prasīt. No augstskolu beigušiem mēs prasām ļoti maz un tikai vienu: ar savu prātu apgaismot tautai alkohola baudas kaitējumu un ar savas dzīves paraugu rādīt laudim ceļu uz atturību.

Vēlāk izstudējušie jaunekļi iestājas praktiskā dzīvē, kuŗa uz ik soļa prasa no viņiem alkoholismu apkarošanu. Un kādu vien viņi neizvēlētos sev nodarbību (piem. kā ārsti, mācītāji, skolotāji, tiesneši), visur un vienmēr viņi redz, ka alkohols ir tautas lāsts un kā viņu pienākums ir atsvabināt tautu no šā. Ārsti ļoti labi zin alkohola ļauno iespaidu uz cilvēka miesu un garu. Viņi redz, cik daudz cilvēku saslimst un nomirst no dzēršanas sekām. Viņi atzīst, ka dzērājiem dzimst slimīgi, kropli un neapdāvināti bērni, no kam tauta izvirst un izmirst. Mācītāji ļoti labi zin, ka alkohols ir visu ļaunumu sakne un vislielākais ļaužu tikumības bojātājs. Skolotāji nevēro, ka visvārgulākie un vislielākie skolnieki ar «grūtām galvām» nāk no dzērāju ģimenēm, un kā alkohols nogurdina, uzbudina un padara bērņus nespējīgus skolas darbam. Tiesneši spriež sodus par parādīšanos iereibušā stāvokli un zin, ka "no visiem noziedzīgiem padara alkohola iespaidā. Bet kā lai viņi apkarot alkoholismu, kad pašī ir tapuši par alkohola vergiem? Tā kā augstskolas uzdevums ir apgādāt tautu ar krietniem darbiniekiem viņas kultūrēlās un materiālās labklājības attīstībai, tad tai jā-sagatavo nākamie tautas vadoni, un ista cēla rādītāji, kuri būtu spējīgi aizsargāt tautu no viņas lielākā ienaidnieka — alkohola.

Godīgie vīri studentu pašvaldības darbā.

Pēdējais gads studentu pašvaldības darbā ir ļoti raksturīgs, jo viņa skaidrāki kā jebkad kļuvuši saredzami studējošo dažādie nogrupējumi. No vienas puses visu laiku, no vēlēšanām uz vēlēšanām samazinājusēs tā frakcija studentu padomē, kuŗa sevi pilnīgi neaicināti mēģināja uzņemt par visu studentu domu izteicēju — korporāciju frakcija. Viņai tas arī bija vairākus gadus vismaz ārēji iespējams, jo blakus tai stāvēja studējošu korporāciju frakcija un tie korporeļi, kas savu komiltonu talonu izcelti iekļuva padomē no citiem sarakstiem. Pats par sevi saprotams, ka var strīdēties par to, cik tāda dzegužu oļu iedēšanu attaisnojama no sabiedriskās ētikas viedokļa, bet korporāciju frakcija šo papēmienu lietoja, lai noturētos pie varas. Pēdējās vēlēšanās tomēr pierādīja, ka korporācijām vairs nav vairākuma, ja arī tās pieskaita studējošu korporācijas un kādus dzeguzenus.

No otras puses studentu padomē notika pretēja kustība korporāciju frakcijas diļšanas procesam — izauga nacionālās studentu biedrības, kas šīs padomes darba sākumā saslēdzās nesalaužamā blokā. Un taini šai vietā sākās korporāciju frakcijas lielākā nelaime — pašiem ar zvērīnātiem līdzskrējejiem vairs vairākuma nebija, tad nacionālo studentu biedrību bloku varēja aicināt darbā tikai ka vienību, — atsevišķie pārstāvji nebija iekārdināmi nekādiem solījumiem. Korporāciju frakcijai gan bij vēl viens ceļš — šad un tad plānīgās vietās pierunāt dažas vajadzīgās minoritātu studentu balsis, bet ja šo ceļu arī vairākos gadījumos izlietoja, tad tas tomēr tika apskatīts par tik slidenu, ka pārāk bieži pa viņu nevarēja iet.

Atlika viens — sadarboties ar nacionālo studentu biedrību bloku, bet šis bloks kā vienība studentu pašvaldības darbā gāja tikai saskaņā ar saviem principiem un tā tad sadūrās no vienas puses korporāciju frakcijas, resp. korporāciju, bet no otras puses nacionālo biedrību principi. Korporāciju frakcija, faktiski zaudējusi savu vienvaldību, vismaz ārēji griebeja joprojām nostāties kā senāk, t. i. rādīt sabiedrībai, ka latviešu studenti ir tikai korporeļi un ka korporāciju domas ir visu latviešu studentu domas.

Korporācijas, dzīvodamas pagājušās varas un slavas skurbumā, negribēdamas ļaut izpausties jaunai, veselīgai un latviešu studentu cienīgai domai, līdz ar to padarījušas pēdējo gadu studentu padomes darbu neauglīgu, jo viņiem vairs tik daudz nerūp pats studentu pašvaldības darbs, cik vara — zudušā prestiža uzturēšanā.

Nacionālo studentu biedrību bloks spieda korporāciju frakciju strādāt pašvaldības darbu un pie tam tā strādāt, kā to prasa visu latvju studējošo intereses, bet tas taču pats par sevi saprotams, ka sastopoties krūti krūti, studentu biedrību prasībai pēc lietderības ar korporāciju iedomību, cīņa bij neizbēgama. Cīņa, ja tā tiek vesta saskaņā ar principiem, ir lieta, kuŗa nav jānosoda, ja tikai cīņas līdzekļi godīgi, t. i. nevis godīgi ņemot vērā sodu likumus, bet godīgi arī novērtējot tos no sabiedriskā darba ētikas viedokļa.

Ar kādiem pretiniekiem nācies cīnīties nacionālo studentu biedrību blokam, to gaiši pierāda Studentu Padomes sēde 1. septembrī.

Studentu pad. p-īs korporeļis Raudzeps uz savu galvu, noliedza laikr. «Students» izplatīšanu, studentu

Padomes uzņēmumos. Nevienai studentu pad. amatpersonai nav dotas tādas aizlieguma vai atļauju pilnvaras un tāpēc nacionālo studentu biedrību bloks šādu Raudzēpa rīcību pamatoti uzskatīja par varas pārkāpšanu. Bloks iesniedza 1. septembra sēdē pieprasījumu atcelt šo rīkojumu un atzīt Raudzēpa rīcību par nepareizu, bet korp. frakcija to saistīja ar uzticības jautājumu prezidijā reprezentētiem korporeļiem. Pieprasījumu pieņemot, būtu bijis jāiet Raudzēpam un pārējiem prezidijā locekļiem — korporeļiem, bet tam sekotu jaunas prezidijā vēlēšanas.

Ko te būtu darijuši godīgi vīri? Bez šaubām, nešauboties un nelocoties būtu ļāvuši pārbaudīt vai priekšsēdētājam, kuŗu ar lielām grūtībām ievēlēja, ir vairākums padomē. 1. sept. sēdē diemžēl pierādīja pretējo; viņa ļoti raksturoja, kādā veidā korporāciju frakcija grib uzturēt savu zaudētās majoritātes suverinitāti.

Sēdi vadīja priekšsēdēja 1. biedris V. Zonbergs (studentu zemnieku frakc. — nac. stud. biedrību bl.), bet protokolēja korporeļis V. Aboliņš. Sēdes vadītājs pirms svarīgās nobalsošanas prasīja, vai visi parakstījušies sarakstā, kuŗā jāparakstās visiem padomes locekļiem — sēdes dalībniekiem. Pēc tam viņš saskaņā parakstus — sēdes dalībnieku sarakstā bij 35 paraksti. Tas pats iznākums bij, kad parakstus saskaitīja protokolists V. Aboliņš.

V. Zonbergs lūdz izdalīt zīmītes, kuŗām bij jāizšķir — iet Raudzēpam vai palikt. Izdalīja zīmītes, izpildīja, savāca, saskaitīja — bij savāktas 36 zīmītes. Sēdes vadītājs kopā ar protokolistu vēlreiz pārbaudīja parakstus sarakstā, — tas pats iznākums: 35 paraksti. Uz jautājumu, vai kāds nav aizmirsis parakstīties, atkal neviens neatsaucās. Pats par sevi saprotams, kā tādos apstākļos balsošanu vajadzēja atzīt par nelikumīgu. Bet šī balsošana jau bij Raudzēpam iznīcināša, jo par nacionālo stud. biedr. bloka iesniegumu bij nodotas 18 balsis, pret 17 un viena balss (36.) nederīga.

Balvoja vēlreiz — bet tad jau korporāciju frakcija, redzēdama pirmā balsošanā savu nespēku, mainīja balsošanas taktiku — viņas locekļi vairs balsošanā nepiedalījās un korporeļu piemēram sekoja arī studējošu korpor. frakcija. Nesanāca kvorums!

Un tad notika brīnums — pēc otrreizējās balsošanas pārbaudot parakstus, sarakstā izrādījās, kā ir 36 paraksti. Korporāciju frakcijas nodalījumā kā pēdējais bij protokolista un parakstu skaitītāja korporeļa V. Aboliņa paraksts, bet šis parakstīšs, salīdzinot ar pārējiem, bij tik mazs un ierakstīts tādā vietā, ka to tikko varēja saredzēt. Viens no diviem — vai nu V. Aboliņš bij parakstījis pēc skaitīšanas un pirmās nobalsošanas (daži studenti apgalvo, ka esot to redzējuši), vai arī skaitot līdz ar sēdes vadītāju V. Zonbergu parakstus, pats sevi nav pieskaitījis.

Pēc šādiem notikumiem sēdē, kas nav savienojami nedz ar goda prātu, nedz latvju studentu cīņu, vārdu ņēma V. Zonbergs, aizrādīdams, ka nav savienojams ar Studentu Padomes cīņu nodot vienu balsi vairāk nekā sēdē ir oficiāli dalībnieku un pēc tam nobalsojot par vienu un to pašu jautājumu, rīkojies tā, kā to darijusi korporāciju frakcija, kas pirmā balsošanā piedalījās balsošanā, bet otrreiz tai pašā jautājumā nōrāva kvorumu.

Sevišķi tagad, kad izrādās, kā pie kļūdas pirmā balsošanā pilnā mērā vainojams korporeļis V. Aboliņš, korporāciju frakcijas izturēšanās redzama pavisam jocīgā gaismā un apvainoto lomā korporāciju frakcijai nemaz nepiestāv.

Vai V. Aboliņš tiešām nevarēja redzēt, skaitot parakstus, ka pats nav parakstījis? Vai viņam nebūtu bijis pienākums paziņot, vēlāk parakstoties, sēdes vadītājam V. Zonbergam, ka viņš aizmirsis parakstīties un tāpēc izdara nokavēto? Ja turpretī V. Aboliņš un līdz ar viņu korporāciju frakcijā ņemtu drosmi apgalvot, ka V. Aboliņa paraksts jau bijis pirms pirmās balsošanas, vai tad kāds ticēs, ka V. Aboliņš nav skaitot redzējis un ieskaitījis pats savu parakstu? Beidzot, vai korporāciju frakcija atzīst par godīgu tādu rīcību, kad savas frakcijas locekļa tīšu vai netīšu, bet katrā ziņā nepiedodamu kļūdu, izmanto uzticības iegūšanai uz īsu laiku, kaut gan patiesībā bij pateikta studentu padomes priekšsēdētājam Raudzēpam neuzticība?

Tie ir jautājumi, kuŗus derētu noskaidrot, bet uz kuŗiem atbildes no korporāciju frakcijas nav cerības sagaidīt, jo tad taču vairs nevarēs lielities ar savu dižciltību, nevarēs bramanīgi pārprast un apvainoties par sēdes vadītāja vispāri teiktiem aizrādījumiem, tad vairs nevarēs centties sevi nostādīt varoņu un cīnītāju lomās. Korporācijām nemaz nav izdevīgi rādīt savu pelēko puši, nedz arī tos dziedziņus, ar kuŗiem dažkārt šūdināta viņu cīņas taktika pret visām pārējām studentu organizācijām.

Nemot vērā notikumus, pēdējā sēdē, redzama tā negatīvā loma, kādu Studentu Padomē spēlēja korporāciju frakcija, ārējam godam un amatīem upurēdama ražīgo darbu, izmantojama savu pašu ļaužu kļūdas, lai varētu noturēties pie varas un cenzdamies savu augstākā mērā bezgudīgo rīcību uzvelt nac. stud. biedr. bloka locekļiem. Visi šie notikumi liecina, ka korporācijas jūt savas pārāk lielās un uzpūstās godības galu, viņas jūt, ka blakus izaudzis jauns spēks, kuŗam tās netiek līdzī, ka korporāciju gars nav latvisks gars un ka jaunatne arvien vairāk ārišķīgā skaluma un greznuma vietā meklē visu lietu būtību; negrib vairs peldēt pa dzīves virspusi, bet iet dziļumā un korporācijas zin, ka viņām nav ko dot, ja prasa šīs lietas; viņām nav ko dot, ja neprasa vairs kultūras ietināmo papīri, bet pašu kultūru.

Lai šie apsvērumi vēl jo vairāk mūs pamudina mācīties un cīnīties par savu valsti, par savu tautu, par latvisku kultūru?

Kur labijs uemt tie divas tautu skolas, ko Tevi, kūr jēma, atdāvēd?
A. Stāls

L. O. stud. atturības b-bas Sav-ba «Juventus» izdod jaunu akadēmiskas dzīves žurnālu

«JUVENTUS».

Šis žurnāls pašreiz ir vienīgais atturības žurnāls Latvijā. Žurnālu paredz izdot reizi semestri ar plašu un vispusīgu saturu.

Vecākā un ipatnējākā Latvijas kļētina novietota Brīvdabas muzeja.

Pieminekļu valde īrsnīgi pateicas Latvijas Universitātes studentu vienotnei «Lidums» par Brīvdabas muzejam ziedoto kļēti, kuŗu tā saviem līdzekļiem un spēkiem pārceļusi no Kuldīgas pagasta Dižliķu mājām, uzstādījusi Brīvdabas muzeja teritorijā un š. g. 5. jūnijā nodevusi Pieminekļu valdei.

Ar to L. O. studentu vienotne «Lidums» ilkuši pirmos pamatus sabiedrības līdzdarībai Brīvdabas muzeja izbūvē un devusi dziļu ierosinājumu šī darba sekotājiem, kas ar dziļāko atzinību atzīmējams.

A. Stāls,

Direktora p. i. inspektors, P. Kundziņš,

Vienīgais isto studentu dziesmu krājums iznācis studentu biedrības «Veronia» izdevumā un jo silti ieteicams izmeklēt latvju dziesmu saturu dēļ.

Rudolfs Balodis foto-studija

Rīgā, Katoļu ielā 2
Ģertrudes ielas stūrī, tālr. 30242, auto 23.

A. Ratenieks.

«Studentam» — viņa 10 gadu darba jubilejā.

Man nav nevienas organizācijas, nevienas iestādes, kuras vārdā varētu sveikt «Studentu» viņa 10 gadu darba svētkos. Nē, vienkārši piederu pie tās tik plašās ārpus organizācijām stāvošās studentu masas. Seit izteiktie vēlējumi, atzinība nāks vienkārši kā no viena no šīs plašās neorganizēto «mežonu» masas locekļiem. Bet šiem vēlējumiem, atzinībai domās pievienosies daudzi citi ārpus organizācijām stāvoši komilitoni. «Students» ir pelnījis šīs plašās masas atzinību. Priekš viņa tie nebija «mežoni», priekš viņa tie bija tādi paši kultūrēli cilvēki, kā visi citi. «Students» piegriezta vēribu plašai ārpus organizācijām stāvošai studentu masai, viņu stāvoklim, vajadzībām, ne tamdēļ, lai pievilktu jaunus locekļus viņai tuvu stāvošās organizācijās. «Students» deva iespēju man un citiem ārpus organizācijām stāvošiem komilitoniem runāt no šī laikraksta sliekšņiem, nevis tamdēļ, lai dzirdētu kautko patīkamu viņam tuvām organizācijām. Nē, dažreiz tam, kas «Studenta» slēpās nāca no plašās studentu masas nevarēja piekrist tās organizācijas, kuras «Studentu» izdeva, viņam dažreiz bija vienā otrā jautājumā savādāki uzskati. «Studentam» pirmā vietā bija vispārējās studējošo intereses. To studentu, kuriem aizmugurē nestāvēja nevienas organizācijas spēks, intereses «Studentam» bija tikpat tuvas, kā pārējo organizēto studentu intereses. Par to «Studentam» nākas vislielākā atzinība. «Students» darīja vēl vairāk. Viņš darīja ļoti daudz, lai paceltu šo neorganizēto «mežonu» pašapziņu. «Students» runāja un atkal runāja par to, ka nevis organizācija, nevis krāsas, nevis lentas un citi ārēji piederumi cel cilvēku, padara to vērtīgāku, bet cilvēka vērtību nosaka viņa gara bagātība, viņa zināšanas, spēju izkopšana. «Students» darīja ļoti daudz, lai plašajās neorganizēto studentu masās iedvestu apziņu, ka cilvēks var būt augsti kultūrelis arī bez kādām ārējām nozīmēm. «Students» centās aka-

dēmiskās saimes locekļos iedvest pašapziņu, pašlepnumu, pašaušanu uz saviem spēkiem, lai tie taisoties ietiet dzīvē neapgādātos ar kādām ārējām nozīmēm, necenstos būt kādas organizācijas locekļi tikai tamdēļ, lai viņus vajadzības gadījumā kaut arī nepelnīti atbalstītu šo organizāciju biedri, kuri iepriekš iespaidīgākus postījumus. «Students» ir daudz darījis visu studējošo pašapziņas pieaugšanai. Viņš karoja pret to, ka priekš studējošiem tik svarīgā studentu pašvaldības darbā noteicošais iespaids jeb kā to mēdz apzīmēt — «hegemonija» piederēja tikai vienai latviešu studentu frakcijai, t. i. korporācijai, kuras locekļi sastāda tikai kādus 25% no visu studējošo skaita. Bet pārējās latviešu studentu frakcijas nevienoja kopējas ciešas saites un tapēc tās bija gandrīz pilnīgi bezspēcīgas korporāciju frakcijas priekšā. «Students» ar savu noteikto uzstāšanās un idejisko cīņu sagatavoja pamatus nacionālo studentu blokam. Par spīti visiem pārējiem, šis nacionālo studentu bloks no pirmās patreizējās studentu padomes sēdes uzstājās kā viena vienība, ka vienots liels spēks. «Students» arī no savas puses darīja visu, lai šis spēks nesašķeltos, lai tas visos gadījumos būtu vienots. Līdz ar šo saprašanās, sakušānu pārējās latviešu studentu frakcijas tika pie vārda, varēja daudz lielākā mērā nekā agrāk, iespaidot lietu gaitu. Par nožēlošanu gan jāsaka, ka neskatoties uz studentu sociālistu u. c. frakciju atbalstu, neizdevās panākt statistiska biroja darbības uzsākšanu, «Universitātes Sports» reorganizāciju u. c., uzdevumu veikšanu vispārējo studentu interešu labā, neizdevās izvest tamdēļ, ka pārējie grupu spēki bija par vājiem, lai salastu korporāciju pretošanās.

Par visu to, ko «Students» ir darījis priekš plašām studentu masām, par to, ka viņš vispārējās studējošo intereses stādīja augstāk par atsevišķo grupu vai organizāciju interesēm, viņam nākas vislielākā atzinība. Līdz ar šo atzinību jāizsaka jau iepriekš «Studentam» atzinība

ari par to, ko viņš domā šinī virzienā tālāk darīt, resp. par to spēku koncentrēšanu un augšanu, kāda pie «Studenta» vērojama pēdējā laikā, lai vēl pilnīgāki varētu veikt savus uzdevumus. «Students» ir nodomājis darīt vēl lielāku darbu, vēl lielākā mērā iespiesties plašās studentu masās, vēl dziļāk iepazīties ar viņu stāvokli, vajadzībām un šī stāvokļa uzlabošanas iespējamībām. «Students» ir nodomājis cīnīties, pilnā vārda nozīmē cīnīties, par studējošo stāvokļa un izredžu uzlabošanu. Šī cīņa būs smaga. Var tikai novēlēt, lai «Studentam» izdotos izvest savus nodomus, lai viņam, neskatoties uz visām grūtībām un šķēršļiem, izdotos panākt, ka visur un vienmēr pāri par visām grupu un organizāciju interesēm stāvētu vispārējās studējošās jaunatnes intereses. Jānovēl, lai «Students» uz priekšu karotu ar vēl lielākām sekām pret vienas vai otras grupas hegemoniju studentu pašvaldības darbā, par to, lai arī Studentu pašvaldības organos atspoguļotos īsti studējošās jaunatnes grupu spēka samērs un lai beidzot panāktu visu šo grupu sadarbību ražīgā darbā. Jānovēl lai arī «Students» no savas puses varētu daudz darīt, lai panāktu saprašanās, sadarbību starp visām studentu pašvaldības darbā reprezentētām grupām un lai novērstu savstarpējo apkaņošanu.

Jānovēl, lai «Students» varētu darīt vēl vairāk studējošo aktivitātes pacelšanai, lai veicinātu viņu iestāšanās studentu organizācijās, viņu organizēšanu, jo tikai vienoti var vislabāk karot par savām interesēm, stāvokļa un interešu uzlabošanu. Jānovēl, lai «Students» stāv par to jauno spēku, jauno garu, jaunām strāvām, jaunu aktivitāti, kas birst plašās studentu masās. Kas būs tas jaunais, vēl skaidri nevar noteikt, tas vēl tikai kristalizējas. Lai «Students» neatlaidīgi vērotu un darītu visu, lai tas jaunais gars, jaunas atziņas un jauna dzīvība, kuras dzimst un aug mūsu akadēmiskā jaunatnē pieņemtu pareizas formas, iespējami at-

Plaša nacionālo studentu idejiskās vienības demonstrācija.

Studentu padomes nacionālo studentu bloks, trešdien, 21. septembrī, sasauca plašu apspriedi, kurā bez bloka pārstāvjiem piedalījās gandrīz visu nacionālo studentu organizāciju prezidiju locekļi. Ieradušies bija pārstāvji no 30 organizācijām.

Bloka Studentu padomes locekļi ziņoja par līdzšinējo bloka un Studentu padomes darbību. Debatēs izpaudās liels neapmierinājums ar korporāciju frakcijas līdzšinējo taktiku, kas zaudējama pagājušās vēlēšanās vairākus mandatus, izgājušas uz nacionālā studentu bloka apkaņošanu, sīku intrigēšanu, kas lielā mērā atsaucas uz studentu pašvaldības darbu. C. I. E. kongresa laikā noticis neciešams izrēķināšanās gadījums ar laikrakstu «Students», kad pateicoties vienīgi personīga rakstura konfliktam starp «Studenta» redaktoru un Studentu padomes priekšsēdētāju, administratīvā kārtā mēģināts noliegt vecākais akadēmiskās dzīves laikraksts.

Klātesošo organizāciju pārstāvji, kas reprezentēja vairāk kā 1500 studentu, nolēma:

1. Akceptēt nacionālo studentu bloka līdzšinējo pilnīgi vienotu un noteikto darbību un prasīt vēl noteiktāku bloka uzstāšanās «Universitātes sports» reorganizācijas, lēkāju naudas pazemināšanas, statistiskā biroja nodibināšanas un tos citos jautājumos, kuru izšķiršanu kavē galvenā kārtā korporāciju frakcijas nosodāmā pretošanās.

2. Izteikt sašutumu par studentu padomes priekšsēdētāja, kurš ir korporāciju frakcijas loceklis, rīcību, aizliedzot akadēmiskā laikraksta «Students» C. I. E. kongresa numura pārdošanu, un par korporāciju žurnāla «Universitas» to apstākļu nepareizu apgaismošanu, kurš stāv sakarā ar šo aizliegumu.

3. Protestēt pret korporāciju izturēšanos pret žurnālu «Ugunskrusts», kura darbības velds no valdības atzīts par pretvalstisku, bet kurā «Universitas» savā pēdējā numurā atzīst par apsveicamu un veicināmu.

vieglotu akadēmiskās jaunatnes stāvokli un iespējami uzlabotu viņas izredzes.

Kilē, Pasaules saimniecības institūta.
10. septembrī.

Akadēmiskā dzīve ārzemēs.

Par Lietuvas studentu organizācijām.

Cik tuvu arī no mums neatrodas Lietuva, tomēr mūsu studenti, par lietuviešu studentu organizācijām zin mazāk, kā par vienas, otras tālākas valsts studentu dzīvi. Un nav arī nekāds brīnums, ka tas tā ir, jo pat mūsu studenti, kas apmeklējuši Kauņu, bet kurū tiešais nolūks nav bijis pēdīt Kauņas studentu organizācijas, no ārpuses vien dabūt jēdzienu par pašām organizācijām nevar. Lietuviešu studentu organizācijas ir pilnīgi izprotamas tikai tad, ja ir pazīstami Lietuvas apstākļi, jo to ideoloģija ir stingri saistīta ar tautas dzīvi un tās ipatnībām.

Tādēļ arī man nebūs iespējams sniegt pilnīgu apskatu, tomēr dažādi momenti, pie kuriem varēšu apstāties, tuvāki noskaidros Lietuvas studentu organizāciju dzīvi.

Pirmais, kas man uzkrīta nobraucot uz Kauņu, bija lielais krāsu raibums. Bija iespējams, ka Kauņā ir tikai vācu parauga korporācijas, jo dominēja trīskrāsū cepures un arī lentes, kas ir raksturīgas korporācijām. Kad uzstādīju savam pavadoņim jautājumu, kādēļ vietējo studentu dzīvē manāms tik liels vācu iespaids, tad viņš manu jautājumu uzņēma ar izbrīnu. Izrādās, ka nosaukums, korporācija, kā saucas lielākā daļa organizāciju un arī, pēc mūsu uzskata, korporācijām atbilstošās ārējās nozīmes, nav nekādā sakarā ar organizāciju tipu, kurū mēs uzskatām par korporācijām. Tas ir viens punkts, kas pieejot pie studentu organizācijām no ārienes, rada

pilnīgi nepareizu iespaidu. Un studentiem, kam korporāciju dzīvi neinteresē, tā, iepriekš iespaidojoties no ārējām formām, tuvāki noskaidrojot faktisko stāvokli, var palet garām arī Lietuvas studentu dzīves ipatnības.

Visas studentu organizācijas var sadalīt četrās galvenās grupās. Vislielākais nogrupējums ir: Ateitiniki, pēc tam nāk fakultatīvās biedrības, tad Varpininki, un pēdīgā organizācijas, kuras vistuvāki stāv mūsu korporāciju tipam, kādu tomēr ir maz. Lielākā no korporāciju tipa organizācijām ir Neo Lituanija un Romuva, kā arī slieviešu organizācija Filija Lituanija.

Kā jau minēju, lielākais nogrupējums ir Ateitiniki un tas uzskatāms kā ļoti tipisks priekš Lietuvas apstākļiem. Viņas ir izaugušas no Lietuvas apstākļiem un viņas mērķi un ideoloģija ir cieši saistīta ar tautu. Diezgan raksturīgs priekš Lietuvas, ka visiem spēcīgākiem nogrupējumiem ir atbilstošas politiskas organizācijas. Ateitiniki, pēc savas politiskām orientācijas ir atbilstošas kristīgiem demokrātiem. Daudz gadījumos viņu darbība līdzīga patronātu biedrībām, izrādot lielu pretimnākšanu nabadzīgajām šķirām, ieslodzītajiem cietumos u. t. t. Tomēr jāsaprot, ka ateitinikiem ir ļoti liela nozīme kā kulturālām organizācijām, kas atstāj lielu audzināšanu iespaidu uz plašākām tautas masām. Viņu organizāciju šēma ir interesanta un savu iespaidu ateitiniki atstāj pat uz skolu jaunatni. Pie ļoti daudzām skolām nodibināti skolu pulciņi, kurus kā vadītāji ir ateitiniku locekļi, tā viņi audzē sev simpatizējošos jau sākot no skolas sola. Ateitiniku Centrālais Birojs izdod žurnālus priekš skolniekiem, pie tam jaunāko klasu skolniekiem ir savs, bet vecākām klasēm savs, bez tam ir vēl divi žurnāli studentiem, viens sievietēm, otrs vīriešiem. Nemot vērā, ka Lietuvā ir ļoti stiprs garīdzniecības iespaids un ateitiniki ir stādījuši par savu mērķi tuvoties tautai, — pieiet pie reliģiozās lietuviešu tautas var tikai saistot savu kultūrelu audzināšanu ar reliģiju.

Visas ateitiniku organizācijas, kādu Kauņā ir 10 apvienotas kopīgā pārvaldes organā — Ateitiniku Sajungā. Locekļu kopskaits ir ap 800. Pie Ateitinikiem pastāvošās organizācijas ir arī filistru biedrība, kurā apvienoti vairāk kā 3000 locekļu. Bez tam visos lielākajos ārzemju augstskolu centros ir Ateitiniku nodalas. Kopā ar skolnieku pulciņiem kopskaits iznāk diezgan imponants: 10.000. Arī Dotnavas lauk-

STUDENTU VIRTUVE

Vērmaņa dārzā I. nodaļa bez apkalpošanas

no plkst. 12—17 un 19—22

Universitātes vecākā ēkā II. nodaļa ar apkalpošanu

no plkst. 12—22

atvērta no plkst. 10—20

FIVE O'CLOCK TEA

Vērmaņa dārza paviljonā

katru svētdienu no plkst. 17—24

leerja brīva, un tikai studējošiem un viņu ievestiem viesiem

saimniecības augstskolā ir Ateitiniku organizācijas.

Ateitinikiem ir pašiem savs nams Kauņā — liela 4-stāvu būve. Savs kooperatīvs, sava studentu virtuve, un liela zāle, kurū izdod priekš izrīkojumiem, jo viņa ir lielākā Kauņā. Studentu padomē Ateitiniki pašreiz ir lielākā frakcija un no viņiem ir arī Stud. Pad. priekšsēdētājs — Viliams.

Kā nākošais organizāciju tips, kuram ir slēgts raksturs, un kurš spēlē zināmu lomu studentu un tautas dzīvē, ir Varpininki. Pēc savas politiskās orientācijas tie ir pie-skaitāmi pie demokrātiem un atbilst gandrīz mūsu radikāl-demokrātiem. Tie brīvdomātāji un reliģiskiem jautājumiem nepie-griež nekādu vēribu. Viņi komplektējas no vidus šķiras intelligences. Arī viņiem ir pašiem savs nams, tie izlaiž neperiodisku rakstu krājumu «Varpas». Pie tam to iespējz pašu spiestuvē. Tā ir ļoti aktīva organizācija un pateicoties tam un savu brīvo uzskatu dēļ bieži nonāk konfliktā ar pārējiem nogrupējumiem un pat valdošām, aprindām, jo Varpininki un Ateitiniki ir valdības opozīcijas partijas.

Igaunijā studējošo skaits samazinās.

Sakarā ar lielo studētāju gribētāju pieplūdumu, Latvijas universitātē, interesanti atzīmēt, kā tas ir mūsu tuvākās kaimiņvalstīs.

Igaunijā novērojama pakāpeniska studējošo samazināšanās. Šogad Tērbatas augstskolā iestājušies tikai 577 šī gada gimnaziju absolventi, no tiem 392 vīrieši un 185 sievietes, bet pagājušā gadā 604. Bez tam šogad igauņu universitātē iestājušies atpakaļ 368, bet pagājušā gadā 352 bijušie studenti. Tā tad šogad Tērbatas universitātē uzņemti pavisam 945 studenti un pagājušā gadā 956.

Jaunie studenti sadalījušies pa fakultātem sekoši: Teoloģijas — 15 (pag. gadā 16), tiesību zinātņu — 156 (117), tautsaimniec-

bas — 112 (97), medicīnas — 85 (80), farmācijas — 51 (85), filoloģijas — 57 (70), matemātikas un dabaszinātņu — 49 (42), veterinārmedicīnas — 21 (35), lauksaimniecības — 31 (62).

Aspirantu skaita samazināšanās sākās 1927. gadā. No tā laika līdz šim igauņu studentu skaits ir krities apmēram par 200—250 gadā. 1. decembrī 1926. gadā Tērbatas augstskolā bija vēl 4700 studenti, bet 1932. gada pavasarī vairs tikai 3200.

Arī Igaunijas universitātē apspriests jautājums, kā ierobežot studentu skaitu, tomēr līdz šim tas vēl nav izlemts, bet tagad tas atkrit pats no sevis, jo no visām 2000 vienā gadā igauņu vidusskolas beigušām personām uz augstskolu iet tikai ap 500, kaut gan pie iestāšanās nav nekādu kavēkļu, pat ne iestāšanās pārbaudījumu.

Tartu universitāte un latvju tauta.

30. jūnijā pagāja 300 gadi no Tērbatas universitātes dibināšanas deenas. Šim svārigajam notikumam Baltijas kultūras dzīvē ir arī sava īsa priekšvēsture.

Kā zināms, Zviedrijas karalis Gustavs Ādolfs, 1632. g. dibinādams universitāti Tērbatā, to darīja nevis tik Baltijas vāciešiem par labu, bet viņš ar to gribēja celt sevišķi arī latviešu un igauņu izglītību. Tālab viņš jau arī bija licis dibināt Rīgā latviešu ģimnāziju.

Jau tas apstākļi, ka zviedri domā par universitātes dibināšanu, kur viņi Vidzemī nav vēl ne labi iekāpojuši, ir idejiski augstu vērtējama intencija. Zviedri, kā top redzams, negrib pār Vidzemī tikai valdīt, bet grib to arī izkopt. Visvairāk tas attiecas uz šejienes istajiem iemītniekiem latviešiem un igauņiem, jo universitātē istā ir turpinājums 1630. gadā nodibinātai Tērbatas ģimnāzijai, kur bija strādājis citām mācām arī igauņu un latviešu valodas un kur karalis «vēlējās piesaistīt arī pat zemnieka dēlu», ierīkodsams stipendijas un brīvvaldu. Pēc zviedru varas nāk vēlāk krie-

Dejas kursi.

Top-trot, Chartes tep.

Jauno kuršu sākums:

les. kurss sāk. 4. okt., p. 8 vak. Modernais kurss 5. okt., p. 8 v. Spec. mod. kurss deļotājiem sāk. 2 okt. plkst. 6 vak.

Deļotājiem-jām

spec. prakt. kursi ar jaunāko deļu demonstr. notiek ceturtd., no plkst. 8 vak. un svētd. no plkst. 7.30 vak.

Studējošai jaunatnei atsev. grupas uz spec. noteikumiem.

Stud. grupās pusceņas.

EIŽENIJA SIETNIKS,

Valņu ielā 1, dz. 7.

Tālr. 33639.

vi un Vidzemes kapitulācijas noteikumos mužnieki lūdza nodrošināt vietējās universitātes eksistenci, kurā varētu mācīties Baltijas mužnieku dēli. Tā tad visām vietējām tautām un kārtām pietamās universitātes vietā, kā to bija domājis Gustavs Ādolfs, vācu mužnieki lūdza universitāti sev, kā viņu privilēģiju. Tomēr ar gandarījumu varam atzīmēt, ka arī zviedru laikmetā, ja arī droši nezinām, vai starp studentiem ir bijuši kādi latvieši, bet interese latviešu valodas lietām ir piegriesta; tā piem. G. Mancelis, viens no pirmajiem šīs augstskolas darbiniekiem, taisni Tērbatā kopj savus darbus latviešu rakstniecībā, un Fūrekers, viņa ne mazāk cienījamais mācītājs, ir viens no pirmajiem Tērbatas studentiem. Bet Menijs, arī viens no augstskolas spēkiem, uzzīmē mums kā pirmais rindu no latviešu tautas dziesmām, kam pašlaik tādā ziņā arī ir svinama 300 gadu piemiņa.

Tādi arī palika universitātes ārējie likteņi vācu mužnieku varas laikā. Bet, nelūkojot uz likteņa nelahvēlību, universitātē ir studējuši daudz latviešu jaunekļu: saskaņā tos pāri pār 1300. Pirmais latvietis, laikam, kas Tērbatā studējis, ir Vilis Steineks, kurš ziemeļu kara laikā bijis par mācītāju Tukumā. Vēlāk no pirmiem ir minami Laimiņi un K. Bezbārdis. Tad pag. gadu-simteņa vidū Kr. Valdemārs, Sakranovics, J. Alunāns, Liventāls, Kr. Barons, J. Jurlāns un daži citi. No šiem cēlās mūsu pirmie tautas modinātāji, kas, pāriedami uz Pēterpili, izdeva «Pēterburgas Avizes». Vēlāk, 1870. g., jau latviešu studentu pulciņš A. Kronvalda vadībā nodibināja «Latv. rakstniecības vakarus», kuros piedalījās A. Kronvalds, J. Klaviņš, A. Vebers, E. Balodis, J. Grietens, K. Trezis, E. Aizsilnieks, P. Gutmanis, M. Grosberģis, K. Lībietis, Fr. Grosvalds, J. Dīriķis, P. Grinberģis.

Lietuvju valodas mācības kursi, kuri jau pastāv no 1921. g., Latviešu Lietuvju Vieniņa arī šogad turpinās.

Ievērojot lietuvju valodas tuvo radniecību ar latviešu valodu, latvietis lietuvju valodu var daudz vieglāk iemācīties, nekā kaut kuru citu svešu valodu.

Lietuvju valodu māca pa vakariem 2 reizes nedēļā, ik pa 2 stundām, pie kam viena reize veltīta teorijai prof. P. Plāka vadībā un otra reize praksei (sarunām, rakstiem, diktātiem etc.) L. ū. lektora A. Raulniša vadībā.

Lietuvju valodas kursi ir viengadēji, bet ja radies pietiekošs klausītāju skaits, kas lietuvju etimoloģiju māc jeb kas noklausījušies vienu gadu lietuvju valodu Latvijas universitātē resp. Latviešu-Lietuvju Vieniņas kursos, tad sastādīs II. klausītāju grupu lietuvju valodas mācības turpināšanai (sintaksei, lietuvju literatūrai, domrakstiem etc.).

Gaļas un desu lieltirgotava

J. VIKMANIS

Rtgā, Blaumaņa ielā Nr. 42/44. Taļrunis 28730.

Kursi sāksies 30. septembrī plkst. 7.30 vak. I. pils. pamatskolas telpās, Kalpaka bulv. 8. Pietiekšanos pieņem darbdienās no 4—5 p. p. L. L. Vienības birojā, Tērbatas ielā 33/35, dz. 3. (Tel. 26568).

Mācības maksa studentiem un vidusskolu audzēkņiem Ls 6.— semestri, pārējiem Ls 10.—, Latviešu-Lietuvju Vieniņa.

Sports.

Pagājušā vasara sporta laukā pilnā mērā gāja zem Losandželosas olimpiādes zīmes. Šo olimpiādi var saukt par rekord olimpiādi, jo gandrīz katra sacensība deva jaunu olimpisko, ja ne pat pasaules rekordus. Uzvaras laurus arī šoreiz paturēja amerikāņi, kamēr otrā vietā terindojās itāļu sportisti. Tas lielā mērā viņu valsts vira Mussolini nopelns, kas daudz rūpejas par sporta attīstību savā zemē.

Olimpiskās cīņas par ātrākiem skrējējiem izrādījās melnās rāsas sportisti, tomēr raksturīgi, ka tie nebija vis Afrikas iedzīvotāji, bet gan amerikāņu vergu pēcnācēji. Japāņi rādīja sevi par veiklākiem sporta tehnikas piesavinātājiem — viņi guva apbrīnojamus panākumus peldēšanā un vieglatlētikas lēkšanā sacensībās. Arī 100 metru skrējienā labākais startis bijis japāņim Jošokam.

Šā gada olimpiādē arī Latvija pirmo reizi tika pie panākumu atzīmes, ko deva Daliņa izcīnītā otrā vieta 50 km. soļošanā. Arī Dimza ar savu startu desmitcīņas astoņās sacensībās, neļaimīgo kārtslēcienu ieskaitot, lika Latvijas vārdam bieži skanēt.

US vieglatlēti šogad bijuši diezgan rosiģi — grupa vieglatlētu pedaliņās Polijas fiziskās audzināšanas vasaras kursos, kur guva labus panākumus arī kursu noslēgumā sarīkotās vieglatlētikas sacensībās. US kopā ar Latvijas sporta biedrību sportistiem šovasar izcīnīja divas klubu sacikstes ar igauņu Tērbatas «Kaleva». Pirmā sacikstē Rīgā uzvarēja mūsu sportisti, bet Tērbatā igauņi atzīmēja nelielu punktu pārsvaifu. Šais sacikstēs labākos panākumus guva kom. Migla, Bērtulis, Nusbergs un Grebзде.

Māksla.

Teātri.

Dailes Teātris līdz šim uzvedis divus jaunus viencēlienus — pirmo tulkojumu no igauņu valodas — Luča komēdiju — Kāpostgalva — literāriski mazvērtīgs un vecmodīgs darbs, ar lētiem skatuves efektiem. — Komēdijas lomas nodotas teātra jaunākiem spēkiem un tie savus uzdevumus veica pietiekoši labi. Otrā Dailes Teātra premjera — mūsu pašu vecmeistara Saulieša viencēliens — Pašam sava saimniecība. Literāriskā ziņā drusku vērtīgāks par iepriekšējo — Kāpostgalvu, un arī modernāks. Tiri brīnums, kā senis Saulietis spējis iedzīvoties mūsu tagadējos laikos. Arī šini viencēlieni gandrīz visas lomas bija nodotas teātra jaunākiem spēkiem un tie visu saturošās lugas troksni un aļēšanas veica priekšzīmīgi.

Nacionālā Teātra kontā ieskaitāmas arī divas, bet tikai lielākas premjēras.

Pirmā J. Alunāna — Seši mazi bundinieki — Nacionālā Teātra uzvedumam šo lugu sagatavojis A. Mierlauks, stingri reālistiskā garā un tas padarījis viņu garlaicīgu. Alunāns tā vairs nav uzvedāms. Daži no aktieriem ieklaudāmie spēles stilā veidoja savas lomas stingri reālistiski, citi turpretim stilizēja. Kopsummā sajukums. No aktieriem mināmi — Osis (pilnasinīgs tēls), Lagzdīšs, Miezis un citi.

Otrā premjera, tulkota angļu komēdija — Tas, ko sauc par mīlestību — viduvējs darbs, drusku stiepts, piebārstīts otrās šķiras asprātībām. Uzvedums korekts, arī aktieru spēle pieklājīga. Piezīme — lielāks lomās divas jaunas aktrises ar visai sološu teļojumu.

A. Č.

KINO KRONIKA.

«Splendid - Palace».

Grandioza skaņu filma — premjera «Trader Horn». Filma uzņemta teiksmainajos «zilongkaula» krastos, režisora V. Š. Van Deika vadībā.

«Ufa» nedēļas apskats — Latvijas kronika.

«Palladium».

Skaņu filma «Viņš ir burvīgs» ar

Anri Gara un Meg Lemonje galvenās lomas. Skaņu filma «Mans grēks» — galv. lomā Tallula Bankhed. Latvijas kronika.

«Metropolis».

Padomju Krievijas runājošā skaņu filma pēc Michaila Loščinko scenārijas «Mechaniskais nodevējs» ar krievu kroniķa Igora Iljinska pied. Skaņu filma «Viņa pagātne», — galv. lomā Džoana Benet. Latvijas kronika.

Kontmarks nederīgas.

«Maska».

Mīlas - krimināldrāmas skaņu filma «Port-Saida naktis» ar Gustavu Disslu. Skaņu filma «Siržu iekarotājs», — galv. lomā Liana Haid. Uz satuves operete un plašs divertiments. Latvijas kronika.

Kazino - teātris.

Mīlas drama «Grāfiene Monte-Kristo ar Brigitu Helm. Skaņu filma «Viltota trauksme». Latvijas kronika.

Nesen iznācis nedēļas žurnāliņš, kas saucas «Filma un Teātris». Šis žurnāliņš pretendē uz mākslas kritikām, bet pēc satura tas iznācis ļoti bāls. Vai varētu būt, ka šī žurnāliņa redaktors, izdevējs ir kādas pazīstamas korporācijas bij. seniors?

Mākslas Akadēmijā paredzēti statūtu grozījumi. Akadēmiju beigušiem izsniegs diplomus, kuriem būs pilna vidusskolas izglītība.

Plašu latviešu mākslas izstādi, pēc notikušās izstādes Karalaučos, ierosinājusi mākslas vēsturnieka un kritiķa P. Colina organizētā beļģu komiteja noturēt Briselē. Komiteja segot visus materiālos izdevumus.

Paziņojums.

Saskaņā ar Studentu padomes lēmumu, Studentu padomes internāts, Rīgā, Valdemāra ielā Nr. 69, izdod trūcīgiem studentiem par brīvu trīs gultas vietas.

Reflektantiem jāiesniedz studentu namu pārvaldes komisijai līdz š. g. 20. septembrim lūgumi-anketes. Anketu veidlapas dabūjamas Studentu padomes nama pārvaldes kantori, Valdemāra ielā Nr. 69, ik dienas no plkst. 17—18. Tuvākas ziņas turpat.

Akadēmiskā balte šogad pārcelta uz tuvāko sestdienu pēc universitātes gada svētkiem — 1. oktobrī.

Redakcijas kolēģija.

Atbild. redaktors: **Roberts Spodris.**
Kolēģijas priekšsēd.: **Eduards Grinvalds.**

Izdevējs:

L. ū. studentu vienotņu Vienkopa.

Sveicam akadēmisko saimi Universitātes gada svētkos un vecākā studentu laikraksta 10 gadu jubilejas dienā.

<p style="text-align: center;">JĀNIS BREIKŠS, Saeimas deputāts, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">BERTA PIPINŠ, Saeimas deputāte — sabiedriska darbiniece, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">ANNI SOKOLOVSKI, Latvijas Konzervatorijas profesore, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">Rīgas pilsētas krievu ģimnāzija, dir. A. MOSSKOVSKIJ.</p>
<p style="text-align: center;">Prof. Dr. med. V. KLJIMENKO, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">K. KIRŠTEINS, Saeimas deputāts, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">L. GOMAN-DOMBROVSKI, Latvijas Konzervatorijas profesore, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">JĀZEPS MIERZVINSKIS, Rīgas pilsētas polu ģimnāzijas direktors.</p>
<p style="text-align: center;">Prof. Dr. med. R. ADELHEIM, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">BONIFACIJA ROGGE, Latvijas Konzervatorijas profesore, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">EMMA GOLDMAN Latvijas Konzervatorijas vec. docente, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">LIETUVJU ĢIMNĀZIJA, Rīgā.</p>
<p style="text-align: center;">Prof. PAULS ŠUBERTS, Latvijas konservatorijas prorektors, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">E. PURMALS, Latvju Sieviešu Organizāciju Padomes priekšsēd. biedre, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">CH. JÜRGENSON — OTTO SCHWARZ A/S. Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">I. RAUCHVARGER, žīdu ģimnāzija, Rīgā.</p>
<p style="text-align: center;">PAULS SAKSS, Latvijas Konzervatorijas profesors, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">Prāvests A. KUNDZIŅŠ, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">MARCEL SEGRESTE, Directeur de l'Institut francais de Riga.</p>	<p style="text-align: center;">Ģimnāzija Z. Gorfinkel, Rīgā.</p>
<p style="text-align: center;">Lai aug un plaukst jaunātnes cēlās doma! J. KĀRKLIŅŠ, Latvijas Konzervatorijas profesors, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">Prāvests mag. theol. V. ROZENIEKS, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">J. A. ŠMITS, I. M. angļu valodas institūta direktors, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">E. ZALEMAN, E. Zalemana ģimnāzijas direktors, Rīgā.</p>
<p style="text-align: center;">A. METCS, Latvijas Konzervatorijas profesors, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">Kā celsim tautas garu? Iesim Dieva baznīcā! Kā veiksīm tautas darbu? Ar Dieviņu strādādami! Dr. theol. J. SANDERS, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">P. DZEŅA, ģimnāzija, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">Dr. L. RABINOVICŠ, Rīgā.</p>
<p style="text-align: center;">ARVEDS DAUGULS, Latvijas Konzervatorijas profesors, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">J. MEYRENS, virsmācītājs, Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">ERICH GERMANN, dz. Elverfeld, Privātā vācu zēnu ģimnāzija Rīgā.</p>	<p style="text-align: center;">Dr. J. KRASTIŅŠ, Rīgā.</p>

Dr. STURĪTIS, Rīgā.	ALFREDS VASMANS, zobu tehniķis, Rīgā.	ANDREJS PAKALNIŠ, Smiltenes pareizt. draudzes mācītājs.	A. GAUJĒNS, nodokļu vec. kontroliers, Smiltēnē.
Dr. E. BRENSONS, Rīgā.	HERMANS LINDENBERGS, zobu tehniķis, Rīgā.	Agr. K. LIELGALVIS, Smiltenes pils. domes pr-jis un skolotājs Smiltenes lauks. mācī- bas iestādēs.	K. OZOLS, namsaimnieks, Smiltēnē.
Dr. A. PAEGLE, Rīgā.	ADOLF KERSTEN, zobu tehniķis, Rīgā.	V. KALNIŠ, Smiltenes valsts ģimnāzijas direktors.	KRISTĪNE BOKA, Smiltenes valsts ģimnāzijas skolotāja.
Dr. K. DUBROVSKAJA, Rīgā.	FRIDRICHS ZANS, zobu tehniķis, Rīgā.	Agr. JURIS VĪGANDS, Valsts Smiltenes Lauks. Māc. Iest. direktors.	M. LIELGALVE, Smiltenes valsts ģimnāzijas skolotāja.
Dr. KĀRLIS BERGS, Rīgā.	PERCY HAKEN, zobu tehniķis, Rīgā.	Dr. P. BIRZNIĒKS, L. S. Kr. Smiltenes nod. slimnī- cas direktors.	O. ELSTIŅŠ, Smiltenes pag. 6-kl. pamatsk. priekšnieks.
Brīvm. ALISE DZIRKAL, klavieru stūdiņas un mūzikālo bērnu dārza vadītāja, Rīgā.	JULIUS ELFERT, zobu tehniķis, Rīgā.	Dr. A. LAZDIŅŠ, Smiltēnē.	OLGA VĪGANTE, Smiltēnē.
Jaunāte, kā spoža gaisma esi, — Gara gaismu savai tautai esi! LŪCIJA GARŪTS, pianiste-komponiste Rīgā.	A. MURAVSKIS, zobu tehniķis, Rīgā.	Dr. DUNKERS, Smiltēnē.	V. NODIEVS, Smiltēnē.
H. KIRŠTEINS, brīvmāksliniece-pianiste, Rīgā.	B. BOTTS, zobu tehniķis, Rīgā.	J. VIGDORČINS, zobu ārsts, Smiltēnē.	A. LĀCIS, Smiltēnē.
V. TEĻEGINA-VASIĻJEVA, operdziedātāja, Rīgā.	Apdrošināšanas un Transporta Akciju Sabiedrība «Latvija», Rīgā.	ZOFIJA TRON, zobu ārste, Smiltēnē.	Z. VIKSNE, Smiltēnē.
VILĪJA LAMBERTS, operdziedātāja, Rīgā.	ELIZABETE KLIEN, Rīgā.	H. WINTELER, provīsor, Smiltēnē.	Z. ZIEDIŅŠ, Smiltēnē.
ROZE FOGELMAN - SKRADOVSKIS, pianiste, Rīgā.	Liepājas Technikuma direktors KUPICS.	R. GRIVĀNS, cand. pharm., Smiltēnē.	K. SIMANIS, Smiltēnē.
ANCE VITTENBERG-BAKIS, I. Latvijas kosmētisko kursu vadītāja.	Liepājas lietišķās mākslas vidusskolas direktors APLOCIŅŠ.	Agr. FR. ĀBELE, Smiltēnē.	A. ZUŠMANIS, Smiltēnē.
EMMA ALBERTIŅŠ, Finanču ministrijas notāre, Rīgā.	Liepājas pilsētas Žīdu ģimnā- zijas direktors.	Agr. J. TIRZĪTIS, Smiltēnē.	Z. ZUŠMANIS, Smiltēnē.
ZELMA BITTE, Sabiedriskā darbiniece, Rīgā.	OTTO ULRICHS, Liepājas pilsētas Čakstes pamatskolas pārzinis.	Agr. JĀNIS VILNĪTIS, Smiltēnē.	K. EICHE, rūpnieks, Smiltēnē.
VJAČESLAVS KANSKIS, Rīgā.	KRISTAPS ALLAŽS, Liepājas Blaumaņa pamatskolas priekšnieks.	V. LUKINS, notārs, Smiltēnē.	Liepājas teknikuma direktors ANNA ZUŠMANIS, Smiltēnē.
Kordinale salūtas „Students” y lau deksma universario JĀNIS ROZE, latviešu stenogrāfijas autors Rīgā.	FRICIS ŠALME, šoseju un zemes ceļu d-ta 4. rajona inženiers. Liepājā.	Ing. et. agr. P. AŽINS, Smiltenes virsmežzinis.	V. ROBEŽNIEKS, Valmieras Valsts komercskolas direktors.
Z. RABEC, mūzikas profesors, Rīgā.	F. LĀCIS, Liepājā.	Vet. med. DZENĪTIS ar kdzi, Smiltēnē.	P. OZOLIŅŠ, notārs, Valmierā.
V. GEBHARDT, zobu tehniķis, Rīgā.	Dr. K. KUNDZIŅŠ, prāvests, Smiltēnē.	E. APSE, Latvijas Bankas Smiltenes nod. priekšnieks.	P. ZAULS, 8. Valmieras aizsargu pulka 5. rotas k-rs.

ALFREDS BRIEDIS, Valmieras mežzinis.	K. KVELBERGS, Apgabaltiesas loceklis, Daugavpili.	Dr. DALBIŅŠ, Daugavpili.	K. MĪLGRĀVIS, Rēzeknes valsts ģimnāzijas direktors.
OZOLS, miertiesnesis, Limbažos.	A. CĪRULIS, Apgabaltiesas loc., Daugavpili.	Dr. DRIĶĪTIS, Daugavpili.	Nikod naapstuot patīšību miekleišanā! Dir. A. SYLOVS, Rēzeknē, komercskolā.
Dr. HERMANIS OZOLIŅŠ, Limbažu rajona ārsts.	KĪGURS, Apgabaltiesas loc., Daugavpili.	Dr. GUREVIČS, Daugavpili.	J. CĪRULIS, būvzinjērs, Valsts Rēzeknes arodskolas direktors.
BRUNO BAUMANS, notārs, Limbažos.	V. BALODIS, Apgabaltiesas loc., Daugavpili.	H. GRINBERGS, provizors, Daugavpili.	Dr. med. S. KAHN, Rēzeknē.
Dr. ARVĪDS OZOLS, Valmieras apr. Limbažu raj. vet. ārsts.	BŪMANIS, Latgales Apgabaltiesas proku- rora biedrs, Daugavpili.	FR. KASPARS, pamatskolu inspektors, Daugavpili.	Dr. P. STRŪVE, Rēzeknē.
Svētku gadījumā novēlu mūsu jaunaj audzējiem veikt mūsu laiku gūtos uzdevumus, rosīgi strādājot un izkopjot tautā vienprātības garu! A. REIMANIS, Limbažos.	BAŠKIS, miertiesnesis, Daugavpili.	SĪMANIS SVENNE, Ilūkstes - Jēkabpils apr. pamat- skolu inspektors, Daugavpili.	Dr. V. ANŠELEVIČS, Rēzeknē.
J. SAUJIŅŠ, Cēsu Valsts ģimnāzijas direktors.	O. APSĪTIS, Daugavpils I. iec. izmeklēšanas tiesnesis.	Dr. O. BERKOLDS, Daugavpils latviešu biedrības komercskolas direktors.	Dr. PETROVS, Rēzeknē.
A. VOLKOVŠ, Cēsu arodskolas priekšnieks.	V. KRŪMIŅŠ, zvērināts advokāts, Daugavpili.	FR. OBŠTEINS, Daugavpils valsts ģimnāzijas direktors.	Dr. FAITELSONS, Rēzeknē.
Dr. E. AKERMANS, Cēsu apriņķa ārsts.	EDGARS TOMSONS, zvērināts advokāts, Daugavpili.	DAUGAVPILS PILSĒTAS ZĪDU ĢIMNĀZIJA.	VECĀ APTIEKA, b-l Moskovskī, Rēzeknē.
Dr. THEODOR FELDVEG, Cēsis.	B. DUBROVSKIS, cand. iur., Daugavpili.	ALEKS. GOLOVACKIS, Daugavpils apr. I. iec. nodokļu inspektors.	L. ŠENBERGS, provizors, Rēzeknē.
Ing. J. BEITĀNS, Cēsis.	A. VIDIŅŠ, cand. iur., Daugavpili.	LATGALES APGABALTIESĀS I. IEC. TIESU IZPILDĪTĀJS, Daugavpili.	ERNESTS PURIŅŠ, notārs, Rēzeknē.
H. ŠUBERTS, veterinārārsts, Cēsis.	KURSĪTIS, Daugavpils pilsētas nodokļu inspektors.	R. FOLKMANIS, Daugavpils vīrsmežzinis.	V. VOITKEVIČS, Rēzeknes izmeklēšanas tiesnesis.
KĀRLIS ERTNERS, Siguldas pilsētas galva.	P. MIKELSONS, advokāts, Daugavpili.	10 gadu jubilejas gadījumā novēlu sk. dzīves laikr. „Students” audzināt studējošo jaunatni tēvijas mīl- stībā, dziļā pēc gaismas un goda prātā. EDUĀRDS MILLERS, Daugavpils pastmeistarš.	A. ERGLIS, Rēzeknes II. iec. izmeklēšanas tiesnesis.
A. VEISBERGS, Lauks. Ekon. S-bas «Gauja» Siguldas nod. vadītājs.	ŽANIS GRUNDMANIS, notārs, Daugavpili.	ALEKSANDRIS MALKINS, Daugavpili.	Cand. iur. N. ČERTKOVŠ, zvēr. adv. pal., Rēzeknē.
P. KAKTIŅŠ, provizors, Līgatnē.	Dr. PAVLOVSKA, Daugavpili.	V. GRINBERGS, Ilūkstes apriņķa nodokļu inspektors.	E. BUŠS, Šos. un Zemes ceļu d-ta 6. raj. inženjērs, Rēzeknē.
DAUGAVPILS PILSĒTAS VALDE.	Dr. FLORENTĪNE LĀCIS, Daugavpili.	FR. KRAMIŅŠ, mācītājs, Rēzeknē.	Ing. H. ZVIGULS, Rēzeknē.
DAUGAVPILS APRINĶA VALDE.	Dr. N. ŅEKRĀSOVS, Daugavpili.	J. GRIŠĀNS, baznīckungs, Rēzeknē.	K. SNIEDZE, ing. chem., Rēzeknē.
A. SKUDRA, Latgales Apgabaltiesas priekšsēdētājs, Daugavpili.	Dr. G. BERGS, Daugavpili.	M. FREIMANIS, Valsts Rēzeknes skolotāju insti- tūta direktors.	LAURINOVIČS, Valsts Zemes Bankas Rēzeknes nod. direktors.

A. OVSJANKO. Rēzeknē.	A. ĀBOLIŅŠ, kultūrinženiers, Jaunlatgalē.	ERNESTS RIESBERGS, privātdokāts, Kārsavā.	Dum vires annique sinunt, tolerate labores! Bauskas valsts ģimnāzijas direktors.
ST. KURSĪTIS, Jaunlatgales apriņķa priekšnieks.	E. OZOLS, mērnieks, Jaunlatgalē.	Dr. M. ZAILINS, Kārsavā.	KĀRLIS BROKS, Latvijas Bankas Bauskas nod. pārvaldnieks.
K. IKAUNIEKS, Jaunlatgales apr. valdes priekšsēdētājs.	J. BALSTIŅŠ, Jaunlatgales pastmeistars.	J. KLUCIS, Balvu iec. izmeklēšanas tiesnesis.	T. TIRMAŅA aptieka, Bauskā.
J. ZADRINSKIS, miertiesnesis, Jaunlatgalē.	JAUNOZOLIŅŠ, Jaunlatgalē.	K. OZOLS, virsmežzinis, Balvos.	GEORGS BRIVIŅŠ, notārs, Bauskā.
VERNERS ZĒVALDS, Jaunlatgales iec. izmeklēšanas tiesnesis.	ED. RUDZIŠS, Ludzas apriņķa valdes priekšsēdētājs.	EDUARDS ZĪVERTS, privātdokāts, Balvos.	JURIS LECIS, cand. iur., Bauskā.
M. RUBULIS, notārs, Jaunlatgalē.	J. TURKOPOLIS, Ludzas valsts ģimnāzijas direktors.	F. SALMIŅŠ, pastmeistars, Balvos.	A. VIGANDS, Bauskas apriņķa tiesu izpildītājs.
K. ROZENTĀLS, zvērināts advokāts, Jaunlatgalē.	P. JUMĀRS, Latvijas Bankas Ludzas nod. priekšnieks.	K. IVANĀNS, Balvos.	A. CIRULIS, Bauskas rajona veterinārārsts.
KĀRLIS ŠMIDTS, privātdokāts, Jaunlatgalē.	O. SVENNE, Ludzas apriņķa pamatskolu inspektors.	KRIŠS GREBERS, Jelgavas apriņķa priekšnieks.	J. RUNCIS, Bauskas veterinārfeldšērs.
Dr. NIKANOROVS, Jaunlatgalē.	TEODORS VOLDEMĀRS KRASTIŅŠ, notārs, Ludzā.	MĀRTIŅŠ ŠIMMIŅŠ, Bauskas apriņķa valdes loceklis.	HERBERTS JANEVIČS, būvzinženiers, Bauskā.

A.-S. «Augļu dārzs».

Cēsis.

Tālr. 74.

A.-S. «Gentleman»Rīgā, Kaļķu ielā 22/24.
Latvijas vadošais tirdzniecības nams
Lettlands führendes Wahrenhaus.**V. KUZE**Šokolādes, konfektes, biskvīti, vafeles, kafija.
Fabrikas noliktavas: Rīgā, Brīvības ielā 13 un Raiņa bulv. 25.

Drāšu audumu, pinumu un caurumotu skārdu fabrika

AUG. KURAU * RĪGĀ,

Tērbatas ielā 78. Tālr.: 92227.

Maiznīca
P. BIERNIS

Rīgā, Rēveles ielā 96. Tālr.: 92328.

Latvijas Tekstīlrūpniecības Savstarpējā Kreditbiedrība,

Rīgā, Kaļķu ielā 10.

Izved visas banku operācijas.

Tekstīlrūpniecības Akc. Sab.
«RĪGAS MANUFĀKTŪRA»

Rīgā, Vaļņu ielā 2.

Tālr.: valdei 20582, tirdzn. nod. 34307

Studentu cepures, lentes, kā arī dāmu un kungu platmales piedāvā

ED. KRŪMIŅŠ,

filca un vates fabrika

Rīgā, Kr. Barona ielā 59.

Metāla gultas

lielā izvēlē, dažādu fasonu ar atsperu un mīkstiem matračiem, no tīras jūras zāles. Cenas ārpus konkurences tikai!

M. BARUCHSONAfabrikā, Ģertrūdes ielā 44, tālr. 26681.
Dodam arī uz nomaksu.**K. EICHE,**

augļu un ogu vīnu darītava

Smiltēnē, G. Ādolfa lk. 5. Tālr.: 55.

Dāmu salons

EDĪTE RIEKSTIŅŠ

Rīgā, Raiņa bulv. 17-2. Tālr. 20675.

Adītu preču un trikotāžu tirdzniecības un rūpniecības

A./S. «PEKA»

Rīgā, Audēju ielā 4.

Tabakas veikals

J. PANDULORīgā, Kaļķu ielā 31.
Studentiem pazeminātas cenas.**K. KUZNECOVS,**rotu lietu un lietu sargu veikals,
koku dreifātava,

Rīgā, Elizabetes ielā 89. Tālr.: 26089.

Mechaniska un velosipēdu rūpniecība

FR. OZOLSRīgā, Brīvības ielā 126. Tālr. 91978.
Dib. 1900.**L. Vainovska****AKUMULĀTORI**Rīgā, Berga bazārā,
ieeja no Dzirnauvu ielas 84 un
Elizabetes ielas 83/85.

Tirdzniecības Akc. Sab.

N. CHR. HVŪD

Rīgā, Brīvības ielā 31.

Latvijas kooperatīvu izdevniecības savienība

Rīgā, Kr. Barona ielā 24.

Kooperācijas literatūra, rakstāmlietas u. t. t.

«VENECIJAS PILS» KAFEJNICA

Rīgā, Elizabetes ielā 18. Tālr. 26044.

Koncerts un deja līdz plkst. 2 naktī.

ČILES ZALPĒTERSlauksaimnieciskais birojs
Austrum-Baltijai.**K. VESKE**

Lāčplēša ielā 29. Tālr. 27071.

Piedāvā: augstākā labuma medu, vaskus un biškopības piederumus. Pērk un pārmaina vaskus pret mākslīgām bišu šūnām.

<p>EMMY GREBZDES, Dipl. Université de Beauté, Paris. kosmetikas kabinets. Rīgā, Dzirnāvu ielā 74/76—22. Tālr. 32006. Higieniska skaistuma kopšana.</p>	<p>Speciāls optiskas un foto veikals AD. BELIO, Rīgā, Avotu ielā 21. Brilles, tālskati, barometri, termometri, val- ruma glāzes, kompasī, foto aparāti, pali- elināšanas aparāti, plates, pastkartes. Attīstīšanas, kopēšanas un foto aparātu izlabošana.</p>	<p>Rīgas olu centrāle M. REIDER, Rīgā, pie Centrāltirgus, pretim I. pavil- ņam, spīķeris Nr. 12, tālr. 21328. Pastāvīga svaigu iekšzemes olu noliktava par vislētākām dienas cenām.</p>	<p>Grāmatnīca «DAILE un DARBS» Rīgā, Brīvības ielā 11. T. 26373. Visjaunākā krievu literatūra visās zinātņu nozarēs.</p>
<p>A. ETOLĒN Zviedru ārstniecības, vingrināšanas un masāžas institūts.</p>	<p>CENTRA VIRTUVE Rīgā, Brīvības ielā 2. Ieeja no Elizabetes ielas.</p>	<p>Latvijas Skolotāju Kooperatīvs, grāmatas, rakstāmlietas, zīmēšanas un biroja piederumi. Veikali: Tērbatas ielā 4, tālr. 28756. Dzirnāvu ielā 12/14, tālr. 29945.</p>	<p>Grāmatu sietuve J. KAGANS, dib. 1898. g. Rīgā, Marijas ielā 10. T. 26214. Rīgā, Baznīcas ielā 31, tālr. 26101.</p>
<p>A. KALNIŅA, Kuģniecības firmas tālrunas zvejnīcības ekspedicija. Pieprasiet visos veikalos augstākā labuma Latvijas zvejas Islandes TAUKU SILKES, Godalgotas Latvijas ražojumu propagandas izstādē ar sudraba medaļi. Pasūtījumus pie- ņem Rīgā, Valdemāra ielā 17. Tālr. 22034.</p>		<p>BRUNO FROBEEN Lieltirgotava. Kīmikālijas. Rīgā, Gildes laukumā.</p>	<p>RICHARDS KABLITZ, dibin. 1901. g. Rīgā, Alberta ielā 12. Tālr. 23700. Ekonomeizeri, gaisa karsētāji, mēch. kurtuves.</p>
 <p>ORIENT HALVA comp. Ltd. Rīgā, Gogoļa ielā 7. Tālr. 26726.</p>	<p>Vienīgā Rīgā konditoreja-kafejnīca, Elizabetes ielā 59, tālr. 21065. Maskavas karstie pirādzīņi ar gaļu, kāpostiem, ievārijumiem, biežpi- ņu, pagatavoti tirā sviestā un no pirmkla- siem produktiem.</p>	<p>Šokolādes un konfekšu fabrika A.S. «LAIMA» Rīgā, Karlīnes ielā 22/24.</p>	<p>Manas tualetes ziepes ir PAPAGAIĻA ZIEPES Godalgotas ar zelta medāli Latvijas ražojumu propagandas izstādē 1932. gadā.</p>
<p>Ves. Depart. atļ. Nr. 9524. MENTOBROMIN Labākais līdzeklis pret galvas, zobu, nervu un vispārējām sāpēm, saaukstēšanos un reimatismu. Izgatavots Marijas aptiekas laborat. Rīgā, Marijas ielā 3. Tālr. 21865. Turpat tiek izgatavots Mentoreimin ierīv.</p>	 <p>Taupības krāsnis, plītes un kušetes lielā izvēlē H. P. LUTZ, Izpilda arī visus podnieka darbus. Rīgā, Gertrūdes ielā 50. T. 30509.</p>	<p>VINES KAFEJNĪCA un KONDITO- REJA Rīgā, Audēju ielā 6. Brokastis: sviesta radziņi. Tortes no Ls 2,50 sākot. Mūzika līdz 10 vak.</p>	 <p>BRILLES Optika ŠMIDTS Rīgā, Raiņa b. 25, dz. 1</p>

Cien. studentu ievēribai!

Balodis, Fr., P. Šmits un A. Tentelis, red., Latvieši. L. Ū. profesoru rakstu krājumi I. Ls 6,—, II. d.	10,—
Balodis, Fr., Latvijas arheoloģija	4,—
Budulis, H., Psihiatrija. I. d. Ls 3,40. II. d.	3,—
Kalniņš, A., Mežu tehnoloģija	6,—
Latvijas Universitātes raksti: Sējumos un seriju bur- nīcās.	
Latvijas Universitātes darbības pārskati.	
Neireiters, F., Tiesu medicīna un ārstu deontoloģija	5,—
Lebers, A., Tirdzniecības tiesību pārskats	12,—
Paukuls, E., Infekcija un imunitāte	6,—
Plāķis, J., Leišu valodas rokas grāmata	9,—
Štūrstejs, A., Elektrotehnika. Ar 570 zīm.	9,—
Švarebachs, R. un E. Bištēviņš, Latīņu-latv. vārdnīca	10,50
Švarebachs, R. un J. Lauks, Franču-latv. vārd- nīca, iesieta	9,—
Dravnieks, J., Latviešu-vācu vārdnīca	6,50
Dravnieks, J., Angļu-latviešu vārdnīca, iesieta	6,—
Zariņš, E., Uzturas vielu ķīmija	5,—
Vietējie civillikumi (III. daļa)	12,—
Šaurums, G., Tērbatas universitāte 1632.—1932.	6,—
Pestmalis, J., Mašīnu rasēšana. 2. ilustr. iesp.	4,—

Plašā izvēlē zinātniskā literatūra visās nozarēs, vācu, krievu
u. c. valodās. Iztrūkstošās grāmatas izrakstām ātri un precīzi.

Akc. sab. Valters un Rapa.

Kungu un dāmu drēbnieki

Piedāvājam glītas mēteļus, uzvalkus un kostimus
no vietējām un angļu drānām, lielā izvēlē visādos
musturos. Priekš šrakām, smokingiem un keto-
vējām kreptiņiem, ševjotus un marengo, kā arī
stripainas, krustotas un baltas bikšu drēbes.
Križu laikā cenas pazeminātas. Apģērbī sākot no
Ls 80,— un arī vakara apģērbī.
Darbs tiek pagatavots pēc visjaunākām un mo-
dernākām zīmējumiem. Amata meistari

K. Mieziņš un K. Štrēms

Dib. 1912. g. Rīgā, Karlīnes ielā 7. Tālr. 91100.

Auguste Auniņ-Vigante

Valodu un literatūras skolotāja
ar kol.

run. no 8—9 un 5—6.

Pamatīgi māca latviešu, lietuvju, latīņu, vācu,
krievu, franču, angļu, dāņu valodu, literatūru un
matematiku — gatavo augstskolas un visiem
konkursa eksameniem, atsevišķi un pulciņos
(līdz 6 person.).

Rīgā, Stabu ielā 8. dz. 11. Tālr. 91762
(Valcs no 12—13).

Doma muzejs

atvērts svētdienās no
plkst. 11—2.

Foto-Ateljē

Hebenspargers un Co

ip ašn. A. Zvirbulis

Elizabetes ielā 49.

Tālr. 27378

Studējošiem cenas pazeminātas.
Atvērta arī svētdienās

M. Grebzes

Dejas kursi

Kr. Barona ielā 6, I. st.
Tālr. 21286 un 28893.

Praktiskais kurss

dejojājiem (-jām) trešdienās
un svētdienās no pl. 8 vakarā.

Pirmais Mūzikas Institūts Rīgā

(Dib. 1864. g. no E. Ziegerta.)

Izglītības Ministrijas pārziņā.

Valdemāra ielā Nr. 39.

Mācības programma saskaņā ar Valsts Konservatoriju.

Direktors: G. Peins. Pādagogji: Klavieres: Nik. Iljišs (Pēterpils konservatorijas brīv., A. Rubinšteina skola,
A. Petrikah, M. Heldt, A. un G. Peins; **Zolo dziedāšanā:** Friede v. Boddien, E. Kalinovic (Prof. U. Mazetti skola), E.
Richard-Druva (Prof. Irickajas skola), N. Solovjova Maskavas Kons. brīv., prof. U. Mazetti skola), E. Hübners (V. Sabo-
tini skola), M. Josievičs. **Vijole:** V. Taube, Th. Vējss un G. Peins. **Cello:** E. Berzinskis un G. Peins. **Kontrabass:**
W. Kumbergs. **Fleite:** G. Peins. **Oboe:** G. Varnecke. **Klarnete:** P. Kippens. **Fagots:** A. Kondrašovs. **Mežrags:** A.
Krūmiņš. **Trompete:** A. Jermolovs. **Bazone un Tuba:** P. Grotke un K. Izarts.

Speciālie un obligātoriskie teorētiskie priekšmeti: Prof. J. Mediņš, Nac. Op. diriģents Otto Karls, kompon. J. Poruks
un G. Peins.

Kamermūzikas un orķestra klases vadītāji: G. Peins un V. Taube.

Jaunu skolnieku uzņemšanas, arī bez priekšzināšanām, visās mūzikas nozarēs un klasēs, katrā laikā.

Mūzikālī apdavinātlem direkcija piešķir sekošās klasēs stipendijas: a) klavieres: M. Heldt un A. Pein; b) vijoles:

V. Taube un G. Pein; c) zolo-dziedāšanā: Friede v. Boddien un E. Richard-Druva; d) cello: G. Pein; e) fleite: G. Pein.

Pfiteikšanās uz brīvām stipendijām līdz 1. okt. š. g. ik dienas katrā laikā P. M. Inst. kancelejā.

I. Mūz. Inst. prospekti dabūjami mūzikāliju veikalos un Instituta kancelejā.

Rasetnes,
Logaritmiski linijāli,

Zīmēšanas papīrs

„Schoeller-shammer“

un visi

zīmēšanas, gleznošanas, skolu pieder-
umi un rakstāmlietas.

Augsta kvalitāte — zemas cenas

Augstskolas audzēkņiem — rabats.

Holenders un Fridlenders

Valņu ielā 31